

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนบ้านนายาง จังหวัดอุดรธานี

เบญญาภา ธนกรธัญโชค

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนบ้านนายาง จังหวัดอุดรธานี

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนบ้านนาयाง
จังหวัดอุดรธานี"

ของ เบญญาภา ธนกรธัญโชค

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

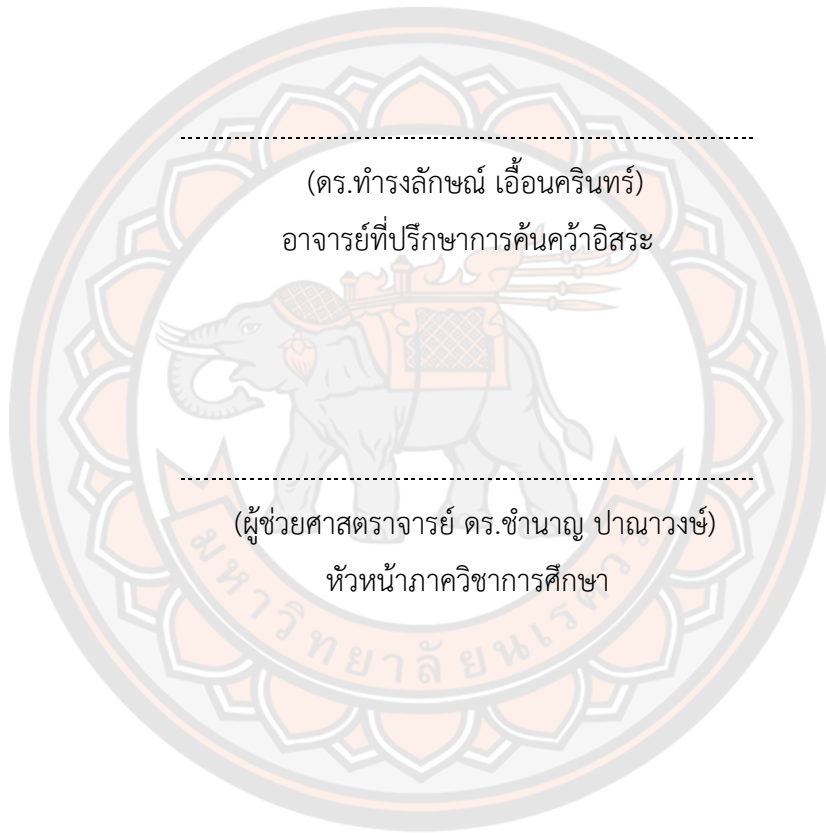
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณวงษ์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนบ้านนาयाง จังหวัดอุดรธานี
ผู้วิจัย	เบญญาภา ธนกรธัญโชค
ประธานที่ปรึกษา	ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	วิธีการสอนแบบโฟนิกส์, วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน, วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วย 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาयाง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เลือกลมาโดยการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ฯ ทั้งหมด 4 แผน 2) แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ (E1/E2) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฯ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยหาค่าสถิติ t-test dependent ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 76.31/77.75 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือ 75/75 เป็นไปตามจุดประสงค์ของการวิจัย 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Title	DEVELOPMENT OF READING ENGLISH VOCABULARY OF PRATOMSUKSA 2 STUDENTS USING PHONICS TEACHING METHOD INTEGRATED WITH PEER-ASSISTED LEARNING, BANNAYANG SCHOOL, UTTARADIT PROVINCE
Author	Benyabha Tanakorntanyachok
Advisor	Tamronglak U-nakarin, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in English - (Plan B), Naresuan University, 2022
Keywords	Phonics teaching method, Peer-assist learning, Phonics teaching method integrated with Peer-assist learning

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to create the efficiency of the phonics teaching method integrated with peer-assisted learning to grade 2 students at Bannayang School at the level of 75/75 and 2) to compare the students' scores of English vocabulary reading ability of the learners before and after the lessons taught by phonics teaching method integrated with peer-assisted learning to grade 2 students. The target group of this research was 20 students drawn from a Pratomsuksa 2 group at an Uttaradit primary school, in the 2022 academic year. The participating sample was selected by purposive sampling. The combined phonics and assisted learning teaching program comprised 12 lessons of 60 minutes per class, with 4 lesson plans that covered 3 lessons each. The efficiency of the teaching plans was assessed using the Plan Performance Determination Learning Management Method (E1/E2) which were expected to be at the 75/75 levels. The efficiency of the integrated dual approach was higher than expected, with a statistical significance of 0.05.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของ ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าสำหรับให้คำปรึกษาแนะนำตลอดระยะเวลา ในการทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วง

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญอันประกอบไปด้วย ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร นางเทียมฤทัย ทวีรัตน์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านจันทิมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ที่เป็นผู้อนุเคราะห์ในการพิจารณาความเหมาะสมของเครื่องมือการวิจัยให้กับผู้วิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใด ขอกราบขอบพระคุณ มารดา และผู้ที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน อย่างดีเสมอมาจนทำให้การค้นคว้าอิสระครั้งนี้ลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าอิสระนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและผู้สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

เบญญาภา ธนกรชัยโชค

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
ประกาศคุุณุปการ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตของงานวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์.....	9
การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์และการออกเสียงสะกดคำ.....	20
ความหมายของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	25
เพื่อนช่วยเพื่อน.....	28
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	35

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
ระยะเวลาในการทดลอง.....	43
ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	43
ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย.....	44
เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ.....	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	48
ขั้นตอนที่ 1 ผลของประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75.....	48
ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับ วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน.....	52
บทที่ 5 บทสรุป.....	55
สรุปผลการวิจัย.....	55
อภิปรายผล.....	55
ข้อเสนอแนะ.....	58
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	66
ประวัติผู้วิจัย.....	93

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงการแบ่งฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้.....	20
ตาราง 2 แสดง Bilabial ริมฝีปากบนและล่างปิดติดกันหรือห่อเป็นรูปวงกลม.....	21
ตาราง 3 แสดง Labio-dental เกิดจากริมฝีปากล่างกับฟันบน.....	22
ตาราง 4 แสดง Dental หรือ Apico-dental เกิดจากปลายลิ้นกับฟันโดยปลายลิ้นสอดหรือสัมผัสอยู่ระหว่างไรฟันบนและล่าง.....	22
ตาราง 5 แสดง Alveolar หรือ Apico-alveolar เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกแตะกันหรือเบียดชิดกันมาก.....	23
ตาราง 6 แสดง Post-alveolar เกิดจากลิ้นส่วนหน้ากับเพดานแข็งหลังปุ่มเหงือกแตะกันหรือเบียดชิดกันมาก.....	23
ตาราง 7 แสดง Palatal เกิดจากลิ้นส่วนกลางเคลื่อนเข้ามาใกล้หรือเบียดชิดกับเพดานแข็ง.....	24
ตาราง 8 แสดง Velar เกิดจากลิ้นส่วนหลังเบียดกับเพดานอ่อน.....	24
ตาราง 9 แสดง Glottal เกิดที่บริเวณเส้นเสียง เส้นเสียงเปิดหรือปิด แล้วเปิดให้ลมผ่านสะดวก.....	24
ตาราง 10 แสดงผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ของการนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....	49
ตาราง 11 แสดงผลคะแนนทดสอบการอ่านคำศัพท์หลังเรียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน.....	51

<p>ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ โฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 20 คน.....</p>	52
<p>ตาราง 13 แสดงถึงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลต่างของคะแนนก่อนเรียน (Pre-test) และคะแนนหลังเรียน (Post-test) โดยการทดสอบค่า t-test dependent samples โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน.....</p>	53
<p>ตาราง 14 แสดงผลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (n = 20).....</p>	54
<p>ตาราง 15 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เกี่ยวข้องกับการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....</p>	71
<p>ตาราง 16 แสดงโครงสร้างรายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัส อ 11201 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โครงสร้างรายวิชา อ 11201 ภาษาอังกฤษ รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 200 ชั่วโมง/ปีการศึกษา.....</p>	72
<p>ตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ โฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....</p>	74
<p>ตาราง 18 แสดงค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบการอ่านคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....</p>	75

- ตาราง 19 แสดงค่ารายการข้อและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบการอ่าน
คำศัพท์โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....77
- ตาราง 20 แสดงสัดส่วนของคนอ่านถูก (p) สัดส่วนของคนอ่านผิด (q) ในแต่ละข้อของ
แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 78

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 แสดงสรุปขั้นตอนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์.....	14
ภาพ 2 แสดงตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียง.....	21

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษนั้น ในปัจจุบันเรื่องที่กำลังเป็นอย่างมกหากย้อนไปในอดีตภาษาอังกฤษถือเป็นโอกาสในชีวิต เนื่องจากในยุคหลังโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในชีวิตมนุษย์ เนื่องจากความรู้ต่าง ๆ สามารถค้นหาได้จากภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะฐานข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่ส่วนใหญ่ที่เป็นภาษาอังกฤษ เช่น แฟ้มข้อมูล การจดบันทึกเรื่องราวในอดีต ความเป็นไปของโลกที่ผู้คนช่วยกันใส่ข้อมูลในโลกของอินเทอร์เน็ตก็จะ เป็นภาษาอังกฤษก่อน เพราะผู้คนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย

การหาข้อมูลภาษาไทยนั้นทำได้ง่าย แต่ข้อมูลที่มีการศึกษาหรือมีการค้นคว้าที่เป็นปัจจุบันนั้น ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลใหม่ องค์ความรู้ใหม่ ไม่ว่าจะเป็นวัตกรรม การสอน วิธีการต่าง ๆ นั้นถูกนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษในชั้นปฐมภูมิ ซึ่งมีผู้มากด้วยประสบการณ์ความรู้เฉพาะทางได้ถ่ายทอดผ่านทางคลิพวิดีโอยูทูป (YouTube) ก็มักจะถ่ายทอดด้วยภาษาอังกฤษ แม้จะเป็นความรู้เฉพาะทางเช่น การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผู้นำเสนอก็จะถ่ายทอดความรู้เป็นภาษาอังกฤษ หากเป็นคนที่มีความรู้ด้านภาษาที่ 2 (หรือ 3) ก็สามารถอนุมานได้ว่าคน ๆ นี้จะได้เปรียบ แต่ในยุคปัจจุบันการไม่รู้ภาษาอื่น นอกจากภาษาแม่แล้ว โดยเฉพาะภาษาพื้นฐานอย่างภาษาอังกฤษนั้น นับเป็นการเสียโอกาสไปแล้วในระดับหนึ่ง เหตุผลเพราะนอกจากการสื่อสารแล้ว องค์ความรู้หลาย ๆ เช่น เคล็ดลับ เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย เทคนิคบนโลกออนไลน์ ส่วนใหญ่ยังคงเป็นภาษาอื่นอยู่ เช่น ภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญ เพราะจะทำให้ตนเข้าไม่ถึงองค์ความรู้ใหม่ ๆ หรือบันทึกเรื่องราวในประวัติศาสตร์ที่ไม่ได้บันทึกในภาษาไทย ข่าวสารความเป็นมาของโลกซึ่งมาในรูปแบบของภาษาอังกฤษ แหล่งข่าวต่าง ๆ โดยมากมักจะมาจากต่างประเทศ ซึ่งในสำนักข่าวในไทยจะนำแหล่งข่าวใหญ่ ๆ จากทั้งยุโรปและเอเชียมาแปล หากว่าไม่สามารถตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข่าวได้ว่าต้นทางภาษาอังกฤษแปลว่าอะไร การแปลข่าวสารตั้งแต่ต้นทางไม่ได้ แล้วนำมาแปล ข่าวนั้นอาจผิดพลาดคลาดเคลื่อนได้ แต่การรู้ภาษาอังกฤษนั้นทำให้เข้าถึงโอกาสบางโอกาสได้ เช่น ในบริษัทใช้การสื่อสารติดต่อกับผู้คนนานาชาติ และก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวกลางในการสื่อสาร หากมีความสามารถด้านนี้ จึงต้องมีการติดต่อประสานงานกับคนต่างชาติ ต่างภาษา ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง หากสื่อสารยังไม่เชี่ยวชาญ แต่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ ได้ตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ได้ รวมถึงพูดคุยในบทสนทนาสั้น ๆ ได้ ผู้บังคับบัญชาหรือองค์กรก็จะเล็งเห็นถึง

ความสามารถ และให้โอกาสได้สร้างผลกำไรให้บริษัทมากขึ้น ถ้ามีโอกาสแบบนี้มันรายได้ ไม่ว่าจะเงินเดือนหรือโบนัสก็จะเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน รวมไปถึงการสร้างเครือข่ายในสายงาน อีกทั้งยังมีการทำงานที่เป็นการมองภาพในมุมกว้าง (Global Mindset) ไม่ได้จำกัดแค่เฉพาะความรู้ในประเทศ แต่ต้องรู้ให้เท่าทันโลกที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว โดยพิจารณาข้อมูลจากหลากหลายแหล่ง แล้วนำไปคิดวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจความเป็นไปของโลก ซึ่งทัศนคติแบบสากลนี้ถือเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะคนที่เป็นผู้นำ เพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ (พิชยนทร์ หงษ์ภักดี, 2565)

อีกทั้งมีมิตรภาพต่าง ๆ จากทั่วโลก การสื่อสารติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ ในปัจจุบันเป็นเรื่องที่ทำได้อย่างรวดเร็วและสะดวกไม่ว่าจะอยู่ประเทศไหนหรือทวีปอะไรที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ อีกทั้งยังมีโอกาสที่จะมีเพื่อนเพิ่มขึ้นสูงมาก ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าเพื่อนต่างชาติต่างภาษาอาจจะก่อตั้งบริษัท หรืออาจจะกำลังหาหุ้นส่วนในต่างประเทศ หรืออาจจะกำลังหาทำเลธุรกิจ ขยายฐานการผลิต หรืออาจจะหาคนที่อยู่ในสายงานเดียวกันให้กับเรา หรือคนที่สามารถช่วยเหลืองานของเราได้ (พิชยนทร์ หงษ์ภักดี, 2565)

ปัจจุบันการไม่รู้ภาษาอังกฤษเป็นการตัดโอกาสในชีวิตไประดับหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้จำกัดว่าต้องเป็นภาษาอังกฤษ ยังมีภาษาอื่น ๆ ที่มีคนใช้กันจำนวนมาก เช่น สเปน จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ฯลฯ ด้วยการชวนขยายใฝ่รู้ใน สร้างโอกาสให้กับชีวิต ซึ่งจะสามารถเริ่มจากภาษาอังกฤษแล้วค่อยต่อยอดเพื่อไปเริ่มต้นในการเรียนภาษาอื่น โดยการสร้างโอกาสให้ตนเองด้วยการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและมีการนำเสนอข้อมูลใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา ทำให้รู้ในสิ่งที่ไม่รู้ เป็นการเปิดประสบการณ์การเรียนรู้ ทั้งยังเสริมสร้างจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การสั่งสมความรู้จากการอ่านภาษาอังกฤษ (พิชยนทร์ หงษ์ภักดี, 2565)

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ทางวิชาการด้านต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อการสันทนการ การพัฒนาทักษะการอ่านจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับผู้เรียนและความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่เข้าใจได้ยาก ต้องอาศัยการตีความและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ทั้งในด้านการศึกษาเล่าเรียน การติดต่อสื่อสาร และการประกอบอาชีพในอนาคต (สาวิตรี บุญชิต, 2562)

การส่งเสริมการอ่าน ไม่ว่าจะ เป็นภาษาแม่ หรือภาษาอื่น เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น และยังส่งผลต่อทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน ซึ่งต่อยอดกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนที่ได้พัฒนาความสามารถในการอ่านเป็นอย่างดีย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้เร็วและมีความสนใจต่อการเรียนรู้สิ่งอื่น ๆ ตามไปด้วย แลป, และฟlood (Lapp, & Flood, 1992)

การอ่านหนังสือเป็นการพัฒนาตนเองและเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในการพัฒนาคนและพัฒนาสังคม कुमार (Kumar, 2021) การอ่านหนังสือของคนไทยเป็นกิจกรรมที่ไม่แพร่หลายแม้ในหมู่ผู้รู้หนังสือแล้ว โดยเฉพาะการอ่านหนังสือที่ดีและมีสาระยังมีน้อยขึ้นไปอีก สาเหตุมีอยู่หลายประการนับตั้งแต่การขาดแคลนหนังสือที่ดีและตรงกับความต้องการของผู้อ่าน การขาดแคลนแหล่งหนังสือที่จะยืมอ่านได้ ไปจนถึงการดึงความสนใจและการแย่งเวลาของสื่ออื่น ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ รวมทั้งขาดแรงจูงใจ และการชักจูง การกระตุ้น และมีนิสัยรักการอ่านทั้งในและนอกโรงเรียน (จุฑารัตน์ พิมพ์ไทยสง, 2562) เมื่อเทียบกับความเพลิดเพลินและการได้ฟังได้รู้เห็นเรื่องต่าง ๆ จากโทรทัศน์และวิทยุแล้ว การอ่านหนังสือเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวต้องใช้ความพยายามมากกว่าและต้องมีทักษะในการอ่าน ถ้าจะให้การอ่านหนังสือเกิดเป็นนิสัยจำเป็นจะต้องมีการปลูกฝังและชักชวนให้เกิดความสนใจการอ่านอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักอ่าน ซึ่งควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เราใจให้เกิดความอยากอ่านหนังสือ
2. ให้เกิดความพยายามที่จะอ่านเพื่อจะได้รู้เรื่องที่น่าสนใจที่มีอยู่ในหนังสือ และน่าสนุกตามกิจกรรมที่จัดขึ้น
3. แนะนำ กระตุ้นให้อยากรู้อยากเห็นเรื่องน่ารู้ต่าง ๆ เกิดความรอบรู้ คิดกว้าง และมีการอ่านต่อเนื่องจนเป็นนิสัย
4. สร้างบรรยากาศที่น่าอ่าน รวมทั้งให้มีวัสดุการอ่าน มีแหล่งการอ่านที่เหมาะสมและเพียงพอ

การออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับสำเนียงของเจ้าของภาษานั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าหากออกเสียงของคำไม่ถูกต้อง จะทำให้ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปด้วย ดังนั้นการออกเสียงที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะต้องมีความเข้าใจในระบบเสียงของภาษา โดยผู้เรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่จึงควรตระหนักดีว่าปัญหาสำคัญในการพูดภาษาอังกฤษสืบเนื่องมาจากการออกเสียง (Pronunciation) ส่งผลให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร เดอร์วิง, และโรสสิเทอร์ (Derwing, & Rossiter, 2002, p. 155) ที่ผ่านมามักคนไทยพูดภาษาอังกฤษในสำเนียงภาษาไทย ทำให้การสื่อสารกับชาวต่างชาติหรือเจ้าของภาษาไม่เข้าใจ จึงทำให้คนไทยขาดความมั่นใจในการพูด จินเนส (Genesee, 2008, p. 324) กล่าวว่า การไม่รู้ถึงความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงเป็นอุปสรรคต่อทักษะในการถอดรหัสคำ เป็นอุปสรรคต่อทักษะในกระบวนการสร้างประโยคและการกลั่นกรองความหมายของคำศัพท์ในประโยค การไม่คุ้นเคยกับเสียงสระและเสียงพยัญชนะบางเสียงในภาษาอังกฤษ ก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง

โรงเรียนบ้านนาอาจ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 1 ประสบปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของการทดสอบระดับชาติ O-Net อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสถิติคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ย้อนหลัง 5 ปี สถาบันทดสอบการศึกษาระดับชาติดอกการมหาชน (2563) ได้เผยแพร่ข้อมูลการทดสอบความรู้ทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากปีการศึกษา 2558 ถึงปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.42, 27.12, 25.19, 27.50 และ 25.00 ตามลำดับจากการวิเคราะห์ปัญหาพบว่า มีสาเหตุเนื่องมาจากการที่นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ เป็นวิธีการสอนการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ โดย วีเวอร์ (Weaver, 1994, p. 32) ได้กล่าวว่า โฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ สอดคล้องกับโบรมานันด์ (Brohmanand, 2008) ที่กล่าวว่า เสียงที่ใช้ในแต่ละภาษาและถ่ายโยงเสียงสู่ตัวอักษร เพื่อให้สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องฝึกฝนถ่ายโยงจากตัวอักษรสู่เสียง และเสียงสู่ตัวอักษรจนใช้ได้อย่างอัตโนมัติ การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ประกอบ มีความสัมพันธ์กันในเนื้อหา จะช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการเรียนรู้ร่วมกัน โดยผู้เรียนที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่าช่วยส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกัน และยังกระตุ้นการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนให้พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่กันระหว่างผู้เรียน จากการศึกษาของออกฟอร์ด (Oxford, 1997) สอดคล้องกับ นันทวัน วัฒนมงคลสุข และคณะ (2560, น. 280-281) ที่กล่าวว่า เพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย หรือเป็นคู่ ผู้เรียนจึงมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมโดยคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือให้มีการผลัดเปลี่ยนกันเพื่อเป็นผู้สอนและผู้เรียนเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน โดยครูผู้สอนมีหน้าที่เพียงเป็น ผู้แนะนำ คอยดูแลและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในลักษณะเก่งช่วยอ่อน เป็นวิธีการที่คนเก่งจะช่วยอธิบายแนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาให้แก่คนที่มีความรู้เรียนอ่อนกว่า

จากปัญหาที่ผู้วิจัยประสบและแนวทางการสอนคำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การบูรณาการวิธีการแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ และเข้าใจถึงหลักการออกเสียงตามกระบวนการโฟนิกส์มีส่วนร่วมในการช่วยเพื่อนอธิบายถึงวิธีการออกเสียงและวิธีการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในกระบวนการวิจัย

เชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมความมั่นใจของผู้เรียนในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานและต่อยอดในระดับชั้นสูงขึ้นไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแผนการสอนการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อทราบประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน
2. เพื่อทราบผลลัพธ์ของการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
3. เพื่อได้แนวทางให้ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนนำไปปรับประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนนักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนก่อนเรียน

ขอบเขตของงานวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนายาง
กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านนายาง จำนวน 20 คน โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เป็นคำศัพท์ที่ได้มาจากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ Smart English ป.2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำมาจัดเป็นหมวดทั้งหมด 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 stress on fruits
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 - ea,- ee Sound
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 -ar, l, O Sound
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 long -oo sound

ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามคำศัพท์เฉพาะในการวิจัย ดังนี้

1. **วิธีการสอนแบบโฟนิกส์** หมายถึง การสอนการอ่านแบบสะกดคำระดับพื้นฐาน เป็นการอ่านแบบออกเสียงโดยการผสมเสียงหน่วยเสียงของพยัญชนะและสระซึ่งมีทั้งหมด 44 หน่วยเสียงตามโครงสร้างของคำ โดยผู้วิจัยเลือกสอนแบบการสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้

- 1.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)
- 1.2 ขั้นสอน (Teach)
- 1.3 ขั้นฝึก (Practice)
- 1.4 ขั้นประยุกต์ใช้ (Apply)
- 1.5 ขั้นประเมินผล (Evaluation)

2. **วิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน** หมายถึง การจับคู่ผู้เรียนที่มีความสามารถเก่งและอ่อน โดยผู้เรียนที่เก่งที่มีความอดทนและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษสอนผู้เรียนที่อ่อนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ การเรียนรู้ของแต่ละกิจกรรม

3. **วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน** หมายถึง ขั้นตอนการสอนด้วยวิธี Phonics ต้องเริ่มจากการเรียนพื้นฐานตั้งแต่การรู้จักการแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษทั้ง 42 หน่วยเสียง จนสามารถเชื่อมหน่วยเสียงกับตัวอักษร แล้วนำมาพัฒนาเป็นคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่การอ่านและพูดจนคล่อง จึงจะสามารถอ่านบทอ่านได้อย่างเข้าใจ จนสามารถถ่ายทอดด้วยวิธีการเขียนภาษาอังกฤษ และนำไปสู่การอ่านออกเขียนได้ตามเกณฑ์ต่อไป นำไปใช้ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน โดยการจับคู่ผู้เรียนที่มีความสามารถเก่งและอ่อน ซึ่งผู้เรียนที่เก่งที่มีความอดทนและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษสอนผู้เรียนที่อ่อนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ การเรียนรู้ของแต่ละกิจกรรม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนบ้านนายาง จังหวัดอุดรธานี” ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์
  - 1.1 ความหมายของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์
  - 1.2 การสะกดด้วยวิธีโฟนิกส์
  - 1.3 ประเภทวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
  - 1.4 ขั้นตอนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์
  - 1.5 ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยโฟนิกส์
  - 1.6 รูปแบบการสอนแบบ Synthetic Phonics
  - 1.7 แนวทางการสอนอ่านสะกดคำแบบการสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics)
2. การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์และการออกเสียงสะกดคำ
  - 2.1 ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียงของช่องปาก (Point of articulation)
  - 2.2 เสียงพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง
  - 2.3 เสียงพยัญชนะและการสกดกันทางลมของคู่ฐานกรณ์
3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
  - 3.1 ความหมายของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
  - 3.2 ลักษณะของการอ่านภาษาอังกฤษ
  - 3.3 เทคนิควิธีปฏิบัติ
4. เพื่อนช่วยเพื่อน
  - 4.1 ความหมายของเพื่อนช่วยเพื่อน
  - 4.2 แนวคิดและทฤษฎีเพื่อนช่วยเพื่อน
  - 4.3 รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
  - 4.4 หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
  - 4.5 หลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

- 4.6 หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเพื่อนผู้สอน
5. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์

1. ความหมายของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์

ไรต์ (Rei, 2019) ได้กล่าวว่า โฟนิกส์ หมายถึง ชุดของความซับซ้อนที่มีความสัมพันธ์ระหว่างสัทวิทยา (ระบบเสียงของภาษาพูด) และการสะกดการันต์ (ระบบ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน ภาษาเขียน) โฟนิกส์เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่เขียนเกี่ยวข้องกับการพิมพ์ หากไม่มีการรับรู้เรื่องสัทศาสตร์การออกเสียงจะไม่ได้ผลมากนัก

อดัม (Adams 1994 as cited in Ching Kang Liu, 2010, p. 2) มีความคิดเห็นว่าเป็นว่า โฟนิกส์ หมายถึง วิธีการสอนผู้พูดภาษาอังกฤษเพื่ออ่านและเขียนภาษาซึ่งเกี่ยวข้องกับการสอนวิธีเชื่อมโยงเสียงพูดภาษาอังกฤษด้วยตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษร (เช่น การสะกด คำเสียง / k / สามารถแสดงด้วย c, k, ck หรือ ch) และสอนให้พวกเขาผสมผสานเสียงของตัวอักษรเข้าด้วยกันเพื่อสร้างการออกเสียงของคำที่ไม่รู้จัก ดังนั้นการออกเสียงจึงไม่จำเป็นต้องเป็นวิธีการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ แต่เป็นวิธีการสอนผู้พูดภาษาอังกฤษให้อ่านและเขียน

โฟนิกส์ (Phonics) มาจากคำว่า Phone ที่แปลว่าเสียง สำหรับในที่นี้ โฟนิกส์ หมายถึง เสียงในภาษาที่มีการมุ่งเน้นไปยังเสียงของตัวพยัญชนะและสระ ซึ่งมีลักษณะพิเศษแตกต่างกัน ดังนั้นวิธีการอ่านแบบโฟนิกส์นั้น คือ วิธีการเรียนอ่าน เขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร A ถึง Z ทั้ง 26 ตัว โดยเด็กนั้นต้องทำความเข้าใจการออกเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวว่า ตัวอักษรนั้นมีวิธีการออกเสียงแบบใดถึงจะถูกต้อง ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้อย่างถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้ (International Literacy Association, 2018, p. 2-3)

โฟนิกส์ คือ วิธีการเรียนอ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการถอดรหัสเสียง และการผสมเสียงตัวอักษร ล ถึง 2 ทั้ง 26 ตัว ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้อย่างถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้ ยกตัวอย่างเช่น การสะกดคำว่า cat ในสมัยเรา ๆ จะท่องกันว่า ซี-เอ-ที แคทแมว จึงยากที่จะเข้าใจว่าทำไม ซี-เอ-ที ถึงกลายเป็นแคทไปได้ เพราะการท่องแบบนี้ไม่ได้ใช้หลักการผสมเสียงแต่เป็นการท่องจากการสะกดคำ (ดวงใจ ตั้งสง่า, 2557)

ในขณะที่ วีเวอร์ (Weaver, 1994, p. 32) กล่าวว่า การสอนโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านและสะกดคำ ดังนั้นการสอนเด็กในระยะเริ่มต้นจึงควรเริ่มที่การสอนหน่วยเสียงไปสู่ทักษะที่ยากขึ้นต่อไป

ส่วน อมารินท์ เบบี แอนด์ คิลด์ (Amarin baby and kids, 2017, 14 July 2017) กล่าวว่า โฟนิกส์ คือ การเรียนความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและเป็นองค์ประกอบสำคัญของการฝึกอ่านและเขียน ในระดับประถมศึกษา ความรู้การออกเสียงนำไปสู่ความรู้คำ นอกเหนือจากการอ่าน ประสบการณ์มากมายนักเรียนเริ่มอ่านคำศัพท์อย่างคล่องแคล่วด้วยความพยายามเพียงเล็กน้อย การสอนการออกเสียงช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การเขียนตัวอักษรระหว่างตัวอักษร รูปแบบของตัวอักษร และเสียง ควรสังเกตว่าการออกเสียงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของโปรแกรมการรู้หนังสือที่ครอบคลุม ซึ่งจะต้องมีการฝึกความเข้าใจความคล่องแคล่ว คำศัพท์การเขียนและการคิด

จากการศึกษาความหมายของการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ข้างต้น สรุปได้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ คือ การสอนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับพื้นฐาน เป็นการอ่านแบบออกเสียงโดยการผสมเสียงของหน่วยเสียงในพยัญชนะกับสระ เป็นหน่วยของเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร A-Z ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2. การสะกดด้วยวิธีโฟนิกส์

เลวิส, และเอลลิส (Lewis, & Ellis, 2009, pp. 106-109) กล่าวว่า ตัวอักษรที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกในปัจจุบันนี้สืบเชื้อสายมาจากตัวอักษรของชาวโพนีเซียนที่พัฒนาขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 12 ก่อนคริสต์ศักราช ตัวอักษรของชาวโพนีเซียนนั้นค่อย ๆ พัฒนาจากรูปธรรมเป็นนามธรรมในรูปแบบของโฟนิกส์ ซึ่งเป็นการแทนหน่วยเสียงของพยัญชนะ ต่อมาชาวกรีกได้ปรับเปลี่ยนเพื่อรวมถึงการเป็นตัวแทนของเสียงสระ พวกเขาเป็นชาวยุโรปยุคแรกที่ใช้ตัวอักษรในการเขียนและเป็นต้นแบบของภาษาเขียนให้กับชาวยุโรปใบที่ใช้ในการสอนอ่านตลอดช่วงศตวรรษที่ 19 และในศตวรรษที่ 18-19 การสอนแบบโฟนิกส์ได้นำเข้ามาสอนซึ่งเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในประเทศอังกฤษและอเมริกาในช่วงปี 1908-1935

วิธีการอ่านเรียงตามตัวอักษรที่ไม่ใช่การออกเสียงนำมาสอนแทน การสอนแบบโฟนิกส์จนถึงศตวรรษที่ 19 เป็นการสอนให้ได้รู้จักและตั้งชื่อตัวอักษรของ ตัวอักษรทั้งอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และอักษรตัวเล็กตามลำดับตัวอักษร เทคนิคการสอนแบบ “look and say” เป็นรูปแบบการสอนให้จำทั้งคำ โดยเฮ็ดมันด์ ฮิวอี้ นักจิตวิทยาชาว อเมริกัน 1908 และกลายเป็นที่ยอมรับในสหราชอาณาจักร

ในปี 1940 เวสคอต (Westcott, 2012) ประเทศอังกฤษและอเมริกาเปลี่ยนไปใช้การสอนแบบ Look and Say ซึ่งเป็นการเน้นจดจำคำศัพท์เป็นคำ ซึ่งผู้เรียนไม่ได้เรียนสัญลักษณ์หรือการออกเสียงแบบสะกดคำ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำอ่านนอกเหนือจากที่ท่องจำได้ จึงยกเลิก

รูปแบบการสอนนี้ไปแล้วกลับมาสอน การสอนโฟนิกส์แบบดั้งเดิมในปี 1947 จนถึงปัจจุบัน โคฟ (Cove, 2009, p. 109)

นอกจากนี้ จอห์นสันและบาวแมน (Johnson, & Bauman, 1948, อ้างถึงใน สุนันทา ปัญญารัตน์, 2554, น. 7) กล่าวว่า ในปี ค.ศ. 1940-1965 มีการโต้เถียงเรื่องการเรียนแบบโฟนิกส์ ระหว่างคำที่ไม่สะกดตามหลักโฟนิกส์กับคำที่ยึดการเรียนตามหลักโฟนิกส์ จากการโต้เถียงสรุปว่าการเรียนโฟนิกส์มีผลดีกว่า เพราะการเรียนแบบโฟนิกส์สามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือโฟนิกส์เชิงวิเคราะห์เป็นการช่วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์คำยากเว้นหรือคำที่ไม่สะกดตามหลักโฟนิกส์ซึ่งเรียนรู้ครั้งแรก โดยใช้หลักโฟนิกส์ ผู้สอนเลือกคำยากเว้นจัดแยกเป็นกลุ่มให้มีความสัมพันธ์ ระหว่างเสียงและอักษร ส่วนโฟนิกส์เชิงสังเคราะห์เป็นการสอนให้ผู้เรียนออกเสียงของคำออกมา

จากการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ว่า การสะกดด้วยวิธีโฟนิกส์ คือ การสอนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับพื้นฐาน เป็นการการออกเสียงแบบสะกดคำเป็นหน่วยของเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร โดยมีการจัดแยกเป็นกลุ่มให้มีความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและอักษร โดยผู้เรียนสามารถจดจำสัญลักษณ์หรือการออกเสียงแบบสะกดคำซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. ประเภทวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การสอนให้ท่องแต่ A (เอ) - Z (ซี) นั้นเป็นชื่อเรียกตัวตัวอักษร (Alphabets) ทั้ง 26 ตัว แต่สำหรับ Phonics จะมีหน่วยเสียงถึง 42 เสียง (Phonics Awareness) นั้นจะสอนให้ออกเสียงให้ถูกต้องเวลาผสมคำ (กนกทิพย์ ประเสริฐธิดุช, 2560)

วิธีโฟนิกส์ซึ่งใช้ในการสอนอ่านเขียน มีหลักการในการแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียน เพราะวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยการสอนอ่านเป็นคำที่เรียกว่า Whole Language ซึ่งใช้มาเป็นเวลานานไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านคำใหม่ ๆ เพราะระบบการสอนอ่านเป็นคำ สอนให้นักเรียนอ่านด้วยความจำ และเมื่อพบคำใหม่ก็มักจะอ่านด้วยการเดา (guess work)

วิธีโฟนิกส์เริ่มต้นด้วยการสอนให้นักเรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษหรือ ถอดรหัสเสียงซึ่งมีทั้งหมด 42 เสียง (Phonemic awareness/decoding) ท่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร (letter sound correspondence หรือ phonics) นักเรียนก็สามารถที่จะอ่านเป็นคำได้ง่ายดาย และชดถ้อยชัตคำ การสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ต้องสอนอย่างเป็นระบบ เป็นลำดับตามขั้นตอน ไม่ควรสอนแทรกไปกับบทอ่านหรือบทสนทนา ผลสรุปนี้ได้รับการยืนยันจากงานวิจัยทางด้านการเรียนรู้ทางด้านสมอง (brain - based learning /neuron -scientific research) ของมหาวิทยาลัยเยล ที่ได้จากการทำการสแกนสมองของผู้เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการของโฟนิกส์ และวิธีการเดิม ซึ่งงานวิจัยนี้ได้สรุปว่า วิธีการสอนโฟนิกส์ในรูปแบบดังกล่าวช่วยกระตุ้นเซลล์สมองทำ

ให้สมองมีการร่างเส้นใยสมองใหม่ และใยสมองเดิมแตกตัวมีผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษสูง เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนด้วยวิธีอื่น (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2552)

ผลการวิจัยของคณะกรรมการวิจัยการอ่านระดับชาติ (National Reading Research Panel) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ศึกษาวิจัยถึงสาเหตุของความล้มเหลวของระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยได้วิเคราะห์วิจัยวิธีการสอนในอดีตย้อนกลับไปประมาณ 30 ปี เพื่อหาวิธีใหม่ที่สอนอ่านได้ผลและไม่เปลืองงบประมาณรัฐ ผลงานวิจัยนี้สรุปว่าวิธีที่ได้ผลดีที่สุดที่จะให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษอย่างชด้อยชดคำด้วยความมั่นใจ ต้องเริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดายและชด้อยชดคำ (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2552)

แฮริส, และฮอดจ (Harris, & Hodges, 1995, p. 186 อ้างถึงใน รุ่งอรุณ โรจน์รัตนา ดำรง ไชยศรี, 2560, น. 1) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์แบ่งออกเป็นหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภท มีขั้นตอนการสอนที่แตกต่างกันออกไป ได้แบ่งวิธีการสอนแบบโฟนิกส์แบ่งออกเป็น 11 ประเภท ได้แก่

1. การออกเสียงตามอักษร (letters phonics) เป็นการสอนโดยเน้นออกเสียงของอักษรแต่ละตัวเป็นหลัก
2. การสอนออกเสียงเป็นคำ (whole-word phonics) เป็นการสอนอ่านเป็นคำโดยไม่แยกเสียงของตัวอักษรในคำ
3. การออกเสียงควบล้ำ (cluster phonics) เป็นการสอนเสียงที่เน้นเสียงควบล้ำของตัวอักษร
4. การวิเคราะห์การออกเสียง (analytic phonics) เป็นการสอนวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงส่วนประกอบของคำ
5. การสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) เป็นการสอนอ่านฝึกให้นักเรียนเรียนรู้เสียงของตัวอักษร การผสมตัวอักษรหรือเรียกว่าการสะกดคำ
6. การออกเสียงแบบอุปนัย (inductive phonics) เป็นการสอนโดยเริ่มจากการยกตัวอย่างจากส่วนย่อย ๆ เป็นสิ่งแรกหลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนสรุปออกมาเป็นกฎ ซึ่งเป็นการเรียนจากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม โดยเริ่มจากการสอนอ่านสะกดคำก่อนแล้วจึงมาสอนอ่านคำในภายหลัง
7. การออกเสียงแบบนิรนัย (deductive phonics) เป็นการสอนกฎหรือข้อมูลเกี่ยวกับภาษาให้แก่ผู้เรียนเป็นสิ่งแรก หลังจากนั้นจึงยกตัวอย่างเสียงจากคำนั้น ๆ เป็นการเรียนจากส่วนรวมไปหาส่วนย่อย โดยเริ่มสอนจากคำก่อนแล้วจึงมาสอนสะกดคำในภายหลัง
8. การออกเสียงโดยนัย (implicit phonics) เป็นการสอนคำเพิ่มเติมจากคำที่กล่าวออกมาแล้ว โดยใช้การตีความหมายจากถ้อยคำ

9. การออกเสียงที่ชัดเจน (explicit phonics) เป็นการสอนกระบวนการออกเสียงที่ฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้อง

10. การออกเสียงที่แท้จริง (intrinsic phonics) เป็นวิธีการฝึกออกเสียงจากหน่วยเสียงอย่างเป็นระบบ

11. การออกเสียงเพิ่มเติม (extrinsic phonics) โดยการใช้การสอนออกเสียงเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้เพิ่มเติมมากกว่าการเป็นส่วนหนึ่งในการสอนอ่านมีการแยกแบบฝึกหัดมาใช้ในการสอนซึ่งเป็นช่วงเวลาเพิ่มเติม

จากที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์แบ่งออกเป็นหลากหลายประเภทในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกการสอนการสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) คือ วิธีเรียนการออกเสียงที่ทันสมัยที่สุดในปัจจุบัน เป็นวิธีการสอนที่มีหลักฐานและเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการเรียนอ่าน การเขียนและการพูด (โรงเรียนสอนภาษาและการออกเสียง เลิร์นนิ่ง แลนด์, 2559) การสอนการสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) เป็นการฝึกให้นักเรียนเรียนรู้ของหน่วยเสียงตัวอักษร การผสมตัวอักษรหรือเรียกว่าการสะกดคำเป็นการสอนการอ่านในระดับพื้นฐาน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4. ขั้นตอนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ไว้ดังนี้

1. ระบบ Phonics สอนให้เด็กรู้จักเสียงที่ถูกต้องของตัวอักษร ไม่ได้ให้อ่านตามชื่อตัวอักษรเท่านั้น ในระบบปกติเด็กๆ จะถูกสอนให้อ่าน A=เอ, B=บี, C=ซี แต่เมื่อเรียนตามระบบ Phonics จะอ่านออกเสียง A=แอะ, B=เบอะ, C=เคอะ ดังนี้ ผสมคำ ว่า CAT จะต้องสะกด "เคอะ-แอะ-เทอะ=แคท" ไม่ใช่ "รี-เอ-ที=แคท" ซึ่งทำให้เด็กสามารถอ่านหรือสะกดคำได้ง่ายขึ้น โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำคำศัพท์ (เช่น "ซี-เอ-ที-แคท-แปลว่าแมว" แต่เป็นการอ่านจากความเข้าใจในระบบการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลัก Phonics เราเคยสังเกตหรือไม่ว่าตัวอักษร C ออกเสียงอย่างไรในเวลาใช้ตัว C ในการผสมคำต่าง ๆ เช่น CAT, COOK, CUP หากออกเสียงตามชื่อเรียกตัวอักษร "ซี" เราจะไม่สามารถออกเสียงเป็นคำว่า "แคท" ได้เลย (น่าจะเป็นเสียง 'เซต' เสียมากกว่า) ฉะนั้นตามที่เราเรียนมาแบบ ดั้งเดิม จึงเป็นเพียงการสอนให้จำเสียงของคำที่เราได้ยินจากการเรียกชื่อตัวอักษรเท่านั้น และนั่นหมายความว่าเราไม่เคยรู้จักเสียงที่แท้จริงของตัวอักษรหรือสามารถออกเสียงที่ถูกต้องของตัวอักษรนั้น ๆ เลย

2. การถอดรหัสเสียงในระบบ Phonics จะช่วยสร้างความเข้าใจในการออกเสียงหรือผสมคำในภาษาอังกฤษ ซึ่งจะทำให้เด็กรู้จักตัวอักษรและคำศัพท์โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ แม้แต่คำที่เราไม่เคยเห็นไม่เคยได้ยินมาก่อนให้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา ขณะที่เด็กที่ผ่านการเรียนแบบท่องจำมาตลอดจะรู้จักเฉพาะคำศัพท์ที่ท่องมาเท่านั้น (ดวงวัน บุญนาค, 2559)

อินทิรา ศรีประสิทธิ์ (2552) ได้สรุปขั้นตอนการสอนด้วยวิธี Phonics ไว้ดังนี้

ภาพ 1 แสดงสรุปขั้นตอนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์

ที่มา: อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2555

จากภาพประกอบข้างบนจะเห็นได้ว่าโฟนิกส์ (Phonics) เป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน และเขียนตามลำดับ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยนั้น เริ่มเรียนภาษาอังกฤษกันที่ขั้นตอนที่ 3 คือเรียนจดจำคำศัพท์เป็นคำทั้งคำ (Whole Language) คำศัพท์ที่ครูไม่ได้สอนหรือไม่ได้ท่องจำก็จะอ่านออกเสียงไม่ได้ สามารถพูดได้ว่านักเรียนไทยที่เก่งภาษาอังกฤษต้องมีความจำดีมาก เพราะต้องท่องจำศัพท์ คำอ่าน คำแปล และไวยากรณ์อีกมากมาย เช่น Computer ก็ต้องท่องจำว่า c-o-m-p-u-t-e-r โดยครูเป็นผู้สอนอ่านให้นักเรียนว่าคำนี้ทั้งคำอ่านว่าคอมพิวเตอร์ เมื่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนได้ข้ามขั้นตอนทำให้การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมีปัญหา นั่นจึงเป็นที่มาว่านักเรียนไทยเรียนภาษาอังกฤษกันหลายปีก็ยังฟัง พูด อ่านและเขียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร

จากการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนด้วยวิธี Phonics ต้องเริ่มจากการเรียนรู้พื้นฐานตั้งแต่การรู้จักการแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษทั้ง 42 หน่วยเสียง จนสามารถเชื่อมหน่วยเสียงกับตัวอักษร แล้วนำมาพัฒนาเป็นคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่การอ่านและพูดจนคล่องจึงจะสามารถอ่าน

บทอ่านได้อย่างเข้าใจ จนสามารถถ่ายทอดด้วยวิธีการเขียนภาษาอังกฤษและนำไปสู่การอ่านออกเขียนได้ตามเกณฑ์ต่อไป

5. ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยโฟนิกส์

การเรียนรู้โฟนิกส์จะช่วยให้เด็ก ๆ ออกเสียงได้ถูกต้องทำให้พวกเขาสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน และสามารถอ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสามารถสะกดคำศัพท์ต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเองจนคล่องแคล่วจากการรู้จักหน่วยเสียงของตัวอักษรและเข้าใจหลักการผสมเสียงแม้ในช่วงแรกการเรียนรู้แบบโฟนิกส์จะดูซ้ำกว่าการเรียนรู้แบบท่องจำมากเพราะเด็ก ๆ ต้องค่อย ๆ ทำความเข้าใจเสียงและหลักการผสมคำจากง่ายไปยาก ต้องฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้ และมีบทศึกษามากมายที่ยืนยันว่าเด็กที่เรียนการอ่านเขียนแบบนี้จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วกว่านักเรียนทั่วไป และมีความแตกฉานทางภาษา ปลูกฝังรักการอ่าน การค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับตัวเขาเองในอนาคต (ดวงใจ ตั้งสง่า, 2557)

ชวาร์ทซ์ (Schwarz, 1998) กล่าวว่า ประโยชน์ของการสอนโฟนิกส์ให้แก่ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้นได้สรุปเกี่ยวกับประสบการณ์การสอนของตัวเองว่า "ผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมักมาจากการ ไม่รู้จักโครงสร้างของเสียงของภาษาอังกฤษ และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ ฉะนั้นเมื่อได้มีการเสริมด้วยหลักสูตรพีเอและโฟนิกส์อย่างเข้มข้น การสะกดคำของเขาเหล่านั้นจะดีขึ้นมาก เขาสามารถจะรับรู้คำและประโยคได้อย่างชัดเจนมากขึ้นกว่าเก่า ทำให้การเขียนตามคำบอก (dictation) ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และแม้กับตัวผู้เรียนเองก็รายงานว่าความสามารถของตัวเองในการเข้าใจบทสนทนา และการบรรยายในห้องเรียนของวิชาอื่นดีขึ้นมาก และที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะในการถอดรหัส (decoding skills) จากตัวอักษรมาเป็นเสียง นั่นคือการอ่านดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และเขาเหล่านั้นก็แปลกใจตัวเองที่สามารถอ่านคำที่มีหลายพยางค์ได้อย่างถูกต้องและง่ายดาย โดยทั่วไปแล้วผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยรวมดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนกลุ่มอื่นที่ไม่ได้เรียนเสริมหลักสูตรโฟนิกส์ที่เข้มข้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีความเชื่อมั่นในตัวเองในเรื่องต่าง ๆ สูงขึ้นอีกด้วย

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) จะทำให้การพัฒนาทักษะต่าง ๆ ตั้งแต่การฟัง พูด อ่าน เขียน นั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถแยกแยะหน่วยเสียง หรือการถอดรหัสเสียงทั้งหมดได้ถูกต้อง ก็จะสามารถที่จะฟังภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจ เวลาอ่านแล้วเห็นตัวอักษร (Alphabets) ของคำต่าง ๆ ก็สามารถถอดรหัสเสียงไปสู่การออกเสียง รวมถึงการผสมเสียง และการสะกดคำได้อย่างถูกต้อง หลังจากทีอ่านได้แล้วก็จะสามารถสะกดคำเขียนออกมาได้เช่นกัน ทั้งหมดล้วนเป็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันระหว่างโฟนิกส์ที่ทำให้การอ่านและการเขียนดีขึ้น

6. รูปแบบการสอนแบบสัทศาสตร์สังเคราะห์ (Synthetic Phonics)

สัทศาสตร์สังเคราะห์ (Synthetic Phonics) ใช้วิธีการสอนแบบตัวต่อตัวที่สอนให้นักเรียนรู้ตัวอักษร (grapheme-phoneme) โดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในลำดับที่เพิ่มขึ้น ซึ่งกำหนดไว้อย่างชัดเจน นักเรียนได้รับการสอนเป็นกลุ่มตัวอักษรเล็ก ๆ ในช่วงสั้น ๆ ทุกวันเพื่อให้นักเรียนสามารถเริ่มผสมหน่วยเสียงของคำและอ่านได้เร็วขึ้น เมื่ออ่านและแบ่งตัวอักษรเสียงในคำเมื่อสะกดคำ

รูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ของเทส (Tes, 2007) มี 2 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1

1. Tuning into sound ปรับให้เข้ากับเสียง
2. Listening and remembering sound การฟังและจดจำเสียง
3. Talking about sound พูดคุยเกี่ยวกับเสียง
4. Look, Listen and Note (Teacher/ TA notes) ดู ฟัง และบันทึก

หมายเหตุ ใช้ในการสอนออกเสียงพยัญชนะ

รูปแบบที่ 2

1. Revisit/Review ทบทวน
2. Teach สอน
3. Practice ฝึก
4. Apply นำไปใช้

หมายเหตุ ใช้สอนการอ่านสะกดคำ

ความสอดคล้องของลำดับ การสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญมากต่อความสำเร็จในการสอนอย่างชัดเจน การสอนตัวอักษร และเสียง แนะนำให้ใช้รูปแบบดังต่อไปนี้ (Edith Cowan University, n.d., p. 3)

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) กำหนดวัตถุประสงค์ และอภิปรายเกณฑ์สำหรับความสำเร็จในเรื่องที่จะเรียน หรือทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เช่น การฝึกออกเสียงตัวอักษร การผสมคำและการแบ่งส่วนของคำ

ขั้นที่ 2 สอน (Teach)

1. สอนการออกเสียงตัวอักษรใหม่ หรือตัวอักษรที่เคยเรียนมาแล้ว
2. สอนการผสมคำและแบ่งส่วนตัวอักษร 3) สอนคำยาก/แบ่งส่วนตัวอักษร

ขั้นที่ 3 ฝึก (Practice) ฝึกอ่าน และ/หรือสะกดคำด้วยตัวอักษรใหม่

ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้ (Apply) อ่านคำบรรยายภาพ หรืออ่านถอทรหัสคำ

ขั้นที่ 5 ประเมินผล (Asses) ตรวจสอบผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ ในขั้นนำเข้าสู่

บทเรียน

ลำดับการสอนโฟนิกส์ (Primary National Strategy 2007) มีดังนี้

1. introduction (ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน)

วัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จ

2. revisit and review (ขั้นทบทวนและทบทวนอีกครั้ง)

ฝึกตัวอักษรที่เรียนรู้ก่อนหน้านี้

ฝึกผสมและแบ่งส่วนตัวอักษร

3. Teach (ขั้นสอน) - สอนตัวอักษรใหม่

สอนผสมคำและ/หรือแยกตัวอักษร

สอนหนึ่งหรือสองหลักการอ่านคำ

สอนการผสมและแบ่งส่วนของพยัญชนะที่อยู่ติดกัน

4. Practice (ขั้นฝึก)

ฝึกอ่านและ/หรือสะกดคำด้วยตัวอักษรใหม่

ฝึกผสมและอ่านคำศัพท์ด้วย GPC ใหม่

ฝึกแบ่งคำศัพท์และการสะกดคำด้วย GPC ใหม่

ฝึกผสมและอ่านคำศัพท์ด้วยพยัญชนะที่อยู่ติดกัน

ฝึกแบ่งคำศัพท์และการสะกดคำด้วยพยัญชนะที่อยู่ติดกัน

ฝึกผสมและอ่านคำศัพท์ด้วย GPC ใหม่

ฝึกแบ่งคำศัพท์และการสะกดคำด้วย GPC ใหม่

5. Apply (ชั้นนำไปใช้)

ฝึกอ่านและ/หรือสะกดคำด้วยตัวอักษรใหม่

อ่านหรือเขียนคำบรรยายหรือประโยคโดยใช้หนึ่งคำหรือ มากกว่านั้นหากมีคำและ

คำที่มีกราฟ

อ่านหรือเขียนประโยคโดยใช้คำและคำที่มีความถี่สูงอย่างน้อย หนึ่งคำที่มีพยัญชนะ

ติดกัน

อ่านหรือเขียนประโยคโดยใช้คำและคำที่มีความถี่สูงหนึ่งคำขึ้นไป ที่มีรูปแบบกราฟ

ใหม่

6. Assess learning against criteria (ประเมินการเรียนรู้กับเกณฑ์)

นำคะแนนที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบสังเคราะห์สังเคราะห์ (Synthetic Phonics) นั้นมีความหลากหลาย ผู้วิจัยจึงเลือกรูปแบบการสอนของมหาวิทยาลัยเอดิท โคแวน Edith Cowan University สำหรับการสอนแบบสังเคราะห์สังเคราะห์ (Synthetic Phonics) ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) กำหนดวัตถุประสงค์ และอภิปรายเกณฑ์ สำหรับความสำเร็จในเรื่องที่จะเรียน หรือทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เช่น การฝึกออกเสียงของ ตัวอักษร รวมถึงการผสมคำและการแบ่งส่วนของคำ

ขั้นที่ 2 สอน (Teach)

1. สอนการออกเสียงตัวอักษรใหม่ หรือตัวอักษรที่เคยเรียนมาแล้ว
2. สอนการผสมคำและแบ่งส่วนของตัวอักษร
3. สอนอ่านคำยากโดยแบ่งส่วนของตัวอักษร

ขั้นที่ 3 ฝึก (Practice) ฝึกอ่าน โดยอาจจะสะกดคำด้วยตัวอักษรใหม่

ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้ (Apply) อ่านคำบรรยายภาพ

ขั้นที่ 5 ประเมินผล (Asses) ตรวจสอบผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในขั้นนำเข้าสู่ บทเรียน

7. แนวทางการสอนอ่านสะกดคำแบบการสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics)

ลำดับการสอนอ่านแบบการสังเคราะห์ การออกเสียง (synthetic phonics) ซึ่งมี 6 ลำดับขั้นตอนการสอน (The School Run, 2021, n.d.) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การถอดรหัส เด็ก ๆ จะได้รับการสอนเสียงตัวอักษรในอันดับแรก สิ่งนี้ เกี่ยวข้องกับการคิดว่าคำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงใด พุดเสียงนั้นออกมาดัง ๆ แล้วจึงรู้ว่า ตัวอักษรแทนเสียง นั้นอย่างไร จุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กสามารถเห็นตัวอักษรแล้วพุดเสียงที่แสดงออกมาดัง ๆ สิ่งนี้เรียกว่า การถอดรหัสโปรแกรมการออกเสียง บางโปรแกรมเริ่มให้เด็กเรียนรู้อักษร s, a, t, n, i, p ก่อน เนื่องจากเมื่อพวกเขารู้จักเสียงตัวอักษรแต่ละตัวแล้วก็สามารถจัดเรียงคำต่าง ๆ ได้หลากหลาย (เช่น sat, tip, pin, nip, tan, tin, sip เป็นต้น) ในขณะที่เด็กกำลังเรียนรู้ที่จะออกเสียงตัวอักษร พวกเขา ก็เริ่มเรียนรู้ที่จะเขียนตัวอักษรเหล่านี้ (การเข้ารหัส) พวกเขาจะได้รับการสอนว่าพวกเขาต้องเริ่มต้น ด้วยตัวอักษรแต่ละตัวที่ไหนและต้องสร้างตัวอักษรอย่างไรให้สัมพันธ์กัน ตัวอักษร (หรือกลุ่มของ ตัวอักษร) ที่เป็นตัวแทนของหน่วยเสียงเรียกว่ากราฟ

ขั้นตอนที่ 2 การผสม เด็ก ๆ จำเป็นต้องเปลี่ยนจากการพุดเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว เป็นการผสมเสียงและพุดทั้งคำได้นี้อาจเป็นก้าวใหญ่สำหรับเด็กหลายคนและต้องใช้เวลา

ขั้นตอนที่ 3 การถอดรหัสคำ CVC เด็ก ๆ จะเน้นการถอดรหัส (อ่าน) คำสามตัวอักษร ที่จัดเรียงเป็นพยัญชนะ, สระ, พยัญชนะ (คำ CVC) เป็นระยะเวลาหนึ่ง พวกเขาจะเรียนรู้เสียง ตัวอักษรอื่น ๆ เช่น พยัญชนะ g, b, d, h และสระที่เหลือ e, o, u บ่อยครั้งพวกเขาจะได้รับการัด จดหมายเพื่อประกอบเป็นคำ CVC ซึ่งพวกเขาจะขอให้พุดออกมาดัง ๆ

ขั้นตอนที่ 4 การถอดรหัสกลุ่มพยัญชนะในคำ CCVC และ CVCC เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับ กลุ่มพยัญชนะ พยัญชนะสองตัวที่อยู่ติดกันในคำเดียว เช่น tr. cr. st. kl. pl. เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้การอ่านคำ CCVC ช่วงต่าง ๆ (พยัญชนะ, พยัญชนะ, สระ, พยัญชนะ) เช่น trap, stop, plan พวกเขาจะอ่านช่วงของคำ CVCC (พยัญชนะ, สระ, พยัญชนะ, พยัญชนะ) เช่นนม เร็ว เกวียน

ขั้นตอนที่ 5 ไคกราฟสระ เด็ก ๆ จะได้รับการแนะนำให้รู้จักกับไคกราฟสระ (digraph) คือ สระสองสระที่รวมกันทำให้เกิดเสียงเดียว เช่น: /oa/, /oo/, /ee/, /ai/ พวกเขาจะเปลี่ยนไปใช้คำที่ออกเสียง เช่น deer, hair, boat, ฯลฯ และจะได้รับการสอน เกี่ยวกับไคกราฟแบบแยกส่วน (หรือ 'magic e') พวกเขาจะเริ่มอ่านคำที่รวมไคกราฟ สระกับกลุ่มพยัญชนะ เช่น clusters, such as: train, groan และ stool

ขั้นตอนที่ 6 ไคกราฟพยัญชนะ เด็ก ๆ ยังจะได้เรียนรู้การเขียนพยัญชนะ (พยัญชนะสองตัวรวมกันเป็นหนึ่งเสียง) ch และ sh และเริ่มผสมผสานกับเสียงอื่น ๆ เพื่อสร้างคำ เช่น chat, shop, chain และ shout

การเข้ารหัสหรือเรียนรู้การสะกดและการอ่าน ควบคู่ไปกับกระบวนการ เรียนรู้ที่จะถอดรหัส (อ่าน) คำนี้ เด็ก ๆ จะต้องฝึกฝนการสร้างตัวอักษรต่อไปซึ่งจะต้อง เปลี่ยนไปใช้การเข้ารหัส การเข้ารหัสเป็นกระบวนการในการเขียนคำพูด หรือที่เรียกว่า การสะกดคำ พวกเขาควรเริ่มที่จะสามารถเขียนงานเขียนสั้น ๆ ของตนเองได้ โดยสะกดคำง่าย ๆ ให้ถูกต้องโดยไม่ต้องบอกว่าการอ่านข้อความที่เหมาะสมกับวัยต่าง ๆ บ่อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้จะช่วยให้เด็กเข้าใจการอ่านและการสะกดคำทุกหน่วยเสียงได้อย่างแท้จริง

การเรียนรู้การออกเสียงใน KS1 ในตอนท้ายของแผนกต้อนรับ เด็ก ๆ ควรสามารถเขียนกราฟได้หนึ่งชุดสำหรับแต่ละหน่วยเสียงจาก 44 หน่วยเสียง ในปี 1 พวกเขาจะเริ่มสำรวจไคกราฟสระและไตรกราฟ (กลุ่มของตัวอักษรสามตัวที่ออกเสียงเป็น เสียงเดียว เช่น 'igh' ในคำว่า 'sigh')) เพิ่มเติม พวกเขาจะเริ่มเข้าใจ เช่น ตัวอักษร ea สามารถสร้างเสียงที่แตกต่างกันในคำที่ต่างกัน (dream and bread) พวกเขาจะได้เรียนรู้ ด้วยว่าเสียงหนึ่งอาจถูกแทนด้วยตัวอักษรกลุ่มต่าง ๆ เช่น แสงและวงกลม (igh และ ie ออกเสียงเหมือนกัน) เด็กปี 2 จะได้เรียนรู้กฎการสะกดคำ เช่น การเติมคำต่อท้ายคำต่าง ๆ (-ed, -ing, -er, -est, -ful, -ly, -y, -s, -es, -ment และ -ness) พวกเขาจะสอนกฎเกี่ยวกับวิธีการเปลี่ยนรูปคำเมื่อเพิ่มคำต่อท้ายเหล่านี้ (ตัวอย่าง เช่น removing the 'e' from 'have' before adding 'ing') แล้วจึงย้ายไปใช้แนวคิดที่ยากขึ้น เช่น ตัวอักษรเงียบ ((knock, write ฯลฯ) และตอนจบเฉพาะ (le ในคำว่า bottle และ il ในคำว่า fossil)

การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์และการออกเสียงสะกดคำ

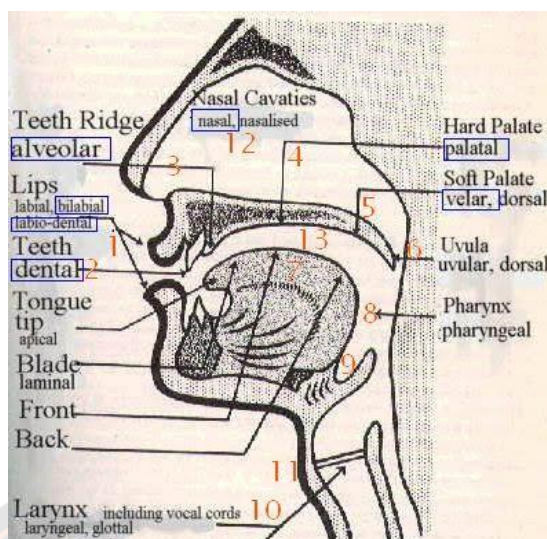
ในการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพนั้นการออกเสียงอย่างถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ผู้ส่งและผู้รับสารเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ดังนั้นการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยในฝึกออกเสียงพยัญชนะและสระของผู้เรียนได้ถูกต้องชัดเจน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียงของช่องปาก (Point of articulation)

เมื่อลมออกจากกล่องเสียงเข้าสู่ช่องปาก อวัยวะในปากจะทำงานประสานกัน เช่น ทำให้ช่องปากมีรูปร่างแบบต่าง ๆ มีการกักลมก่อนปล่อยทันที หรือค่อย ๆ ปล่อย อวัยวะที่ใช้เพื่อการออกเสียงในปากเรียกว่า ฐานกรณ์ (Articulators) อวัยวะที่ไม่เคลื่อนไหว เรียกว่า ฐาน (Passive articulators) ส่วนอวัยวะที่เคลื่อนไหวยับตัวไปแตะอวัยวะส่วนอื่น ๆ เรียกว่า กรณ์ (Active articulators) ซึ่งในที่นี้คือ ลิ้น (tongue) สำหรับลิ้นไก่เป็นอวัยวะที่ขยับตัวได้เช่นกัน แต่ไม่มากเหมือนลิ้น เมื่อดินแตะ "ฐาน" ต่าง ๆ คือ ปุ่มเหงือก เพดานปาก เพดานอ่อน เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการทัก เปลี่ยนรูปร่างช่องว่างในปาก ช่วยให้เราออกเสียงพูดได้ การออกเสียงพยัญชนะมีการแตะหรือการกักลมในปาก แต่เสียงสระไม่มีการกักลมหรือการปิดกั้นลมในลักษณะใด ๆ ทั้งสิ้น (ภุชญา ยอดมงคล, 2553, น. 7-12; มณีรัตน์ สุขโชติวัฒน์, 2552, น. 13) ได้แบ่งฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงการแบ่งฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้

ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้		ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวไม่ได้	
Normal Form	Adj, Form	Normal Form	Adj, Form
Back of the Tongue ลิ้นส่วนหลัง	Dorsal	Velum (soft palate) เพดานอ่อน	Velar
Front of the Tongue ลิ้นส่วนหน้า	Frontal	Preparate เพดานแข็ง	Alveolar palatal
Lower Lip ริมฝีปากล่าง	Labial	Upper Lip ริมฝีปากบน	Labial
Lower Teeth ฟันล่าง	Dental	Upper Teeth ฟันบน	Dental
Tip of the Tongue ปลายลิ้น	Apical	Gum Ridge ปุ่มเหงือก	Alveolar
Center of the Tongue กลางลิ้น	laminal	Palate (hard palate) เพดานแข็ง	Palatal

ภาพ 2 แสดงตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียง

ที่มา: กฤษณา ยอดมงคล, 2553

2. เสียงพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง

ฐานที่เกิดของเสียงเกิดจากคู่ฐานกรณ์แต่ละคู่ที่ทำหน้าที่ผลิตเสียงมี 8 เสียง (กรองแก้ว ไชยปะ, 2548, น. 27 -29) ดังนี้

2.1 Bilabial ริมฝีปากบนและล่างปิดติดกันหรือห่อเป็นรูปวงกลม

ตาราง 2 แสดง Bilabial ริมฝีปากบนและล่างปิดติดกันหรือห่อเป็นรูปวงกลม

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/m/	m	ม
/m/	w, wh	ว
/p/(unaspirated)	P (อยู่ตามหลัง s เช่น spy)	ป
/p/(aspirated)	p	ม ภ ผ

2.2 Labio-dental เกิดจากริมฝีปากล่างกับฟันบน

ตาราง 3 แสดง Labio-dental เกิดจากริมฝีปากล่างกับฟันบน

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/f/	f, ph, gh (phone, graph)	ฟ,ฝ
/v/	v	ไม่มี

2.3 Dental หรือ Apico-dental เกิดจากปลายลิ้นกับฟันโดยปลายลิ้นสอดหรือสัมผัสอยู่ระหว่างไรฟันบนและล่าง

ตาราง 4 แสดง Dental หรือ Apico-dental เกิดจากปลายลิ้นกับฟันโดยปลายลิ้นสอดหรือสัมผัสอยู่ระหว่างไรฟันบนและล่าง

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/θ/	th (เสียงไม่ก้อง เช่น thank)	ไม่มี
/ð/	th (เสียงก้อง เช่น they)	ไม่มี

2.4 Alveolar หรือ Apico-alveolar เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกตะกันหรือเบียดชิดกันมาก

ตาราง 5 แสดง Alveolar หรือ Apico-alveolar เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกตะกั้นหรือเบียดชิดกันมาก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/t/(aspirated)	t	ท, ต, ถ, ท, ต, ฐ
t/(unaspirated)	t (อยู่ตามหลัง s เช่น star)	ต, ฏ
/d/	d	ด, ฎ
/n/	n	น, ณ
/s/	s, c (ตำแหน่งท้ายคำ เช่น face)	ส, ศ, ซ, ช
/z/	z	ไม่มี
/l/	l	ล
/r/	r (ปลายลิ้นงอเกร็ง)	ร (รัวลิ้น)

2.5 Post-alveolar เกิดจากลิ้นส่วนหน้ากับเพดานแข็งหลังปุ่มเหงือกตะกั้นหรือเบียดชิดกันมาก

ตาราง 6 แสดง Post-alveolar เกิดจากลิ้นส่วนหน้ากับเพดานแข็งหลังปุ่มเหงือกตะกั้นหรือเบียดชิดกันมาก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/tʃ/	ch, tch	ช, ฉ(ใกล้เคียง)
/dʒ/	j, g, d, dg (age,bridge)	ไม่มี
/ʃ/	sh	ไม่มี
/ʒ/	s, gh (vision,beigh)	ไม่มี

2.6 Palatal เกิดจากลิ้นส่วนกลางเคลื่อนเข้ามาใกล้หรือเบียดชิดกับเพดานแข็ง

ตาราง 7 แสดง Palatal เกิดจากลิ้นส่วนกลางเคลื่อนเข้ามาใกล้หรือเบียดชิดกับเพดานแข็ง

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/j/	y	ย, ญ

2.7 Velar เกิดจากลิ้นส่วนหลังเบียดกับเพดานอ่อน

ตาราง 8 แสดง Velar เกิดจากลิ้นส่วนหลังเบียดกับเพดานอ่อน

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/k/ (unaspirated)	k, c (อยู่ตามหลัง s เช่น sky)	ก
/k/ (aspirated)	k, c (come)	ข, ค, ช
/g/	g	ไม่มี
/ŋ/	ng, nk	ง

2.8 Glottal เกิดที่บริเวณเส้นเสียง เส้นเสียงเปิดหรือปิด แล้วเปิดให้ลมผ่านสะดวก

ตาราง 9 แสดง Glottal เกิดที่บริเวณเส้นเสียง เส้นเสียงเปิดหรือปิด แล้วเปิดให้ลมผ่านสะดวก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/h/	h	ห, ฮ
/ʔ/	uh, huh	อ

จากข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่า เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทยจำนวน 8 เสียง คือ /v/, /θ/, /ð/, /z/, /dʒ/, /ʃ/, /ʒ/, /g/ อีกทั้งเสียง /r/ ที่มีลักษณะการออกเสียงที่แตกต่างกันในภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้น เป็นปัญหาสำหรับคนไทยในการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ เพราะคนไทยจะใช้เสียงพยัญชนะภาษาไทยที่มีความใกล้เคียงกันไปแทนที่เสียงนั้นในภาษาอังกฤษ ทำให้คนไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษมีความเข้าใจผิดและใช้ภาษาคลาดเคลื่อนไป

3. เสียงพยัญชนะและการสັกตักันทางลมของคู่ฐานกรณ (Sounds and the Manner of Articulation) (กรองแก้ว ไชยปะ, 2548, น. 29 -32)

3.1 Stops, Plosives (เสียงกักหรือเสียงระเบิด) เกิดจากฐานกรณคู่ใดคู่หนึ่งปิด กักกระแสลมไว้โดยสมบูรณ์ แล้วปล่อยให้พุ่งออกมาในลักษณะระเบิด ได้แก่เสียง /p/, /t/, /k/, /b/, /d/, /g/ และ /ʔ/

3.2 Fricative (เสียงเสียดแทรก) เกิดจากฐานกรณคู่ใดคู่หนึ่งมาเบียดกันหรือบิบหรือให้กระแสลมเสียดแทรกออกมาทางช่องแคบ ๆ อย่างต่อเนื่อง ได้แก่เสียง /f/, /v/, /θ /, /ð /, /s /, /z./, /ʃ/, /ʒ /และ /h/

3.3 Affricates (เสียงกักเสียดแทรก) เป็นการผสมผสานกันของกลไกเสียง Stops และเสียง Fricatives เกิดจากการที่ฐานกรณคู่หนึ่งปิดกักกระแสลมเอาไว้แล้วชั่วครู่ แล้วเปิดหรือให้ลมเสียดแทรกออกทางช่องแคบ ๆ อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ เสียง /tʃ/ และ /dʒ/

3.4 Nasals (เสียงนาสิก) เกิดจากฐานกรณคู่ใดคู่หนึ่งปิดกันสนิททำให้กระแสลมไม่สามารถผ่านออกทางช่องปากได้ ขณะเดียวกันเพดานอ่อนเคลื่อนออกจากผนังคอเปิดช่องให้กระแสลมผ่านออกทางช่องจมูกอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ เสียง /m/, /n/ และ /ŋ /

3.5 Lateral (เสียงซั้งลิ้น) เกิดจากปลายลิ้นกับซุมเหงือก โดยปลายลิ้นดันอยู่ที่ปุมเหงือกพร้อมกับแบะข้างลิ้นเป็นช่องให้ลมผ่านออกมาโดยสะดวกมีเสียงเดียวคือ /l/

3.6 Glides หรือ Semi-vowels (เสียงกึ่งสระ) เกิดจากฐานกรณใดคู่หนึ่งเคลื่อนที่ไปจากที่เดิมขณะที่กำลังเปล่งเสียง ทำให้กระแสลมที่กำลังผ่านออกมาเปลี่ยนทิศทางไป ได้แก่ เสียง /w/, /r/ และ /j/

ความหมายของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ตัวอักษร เสียงตัวอักษรและสระ รวมถึงการประสมเสียงของคำศัพท์ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

2. การอ่านภาษาอังกฤษ มี 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียง (Reading aloud) และการอ่านในใจ (Silent Reading) การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการออกเสียง ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกับฟัง ต่างกันที่ การฟังใช้การรับรู้จากเสียงที่ได้ยิน ในขณะที่การอ่านจะใช้การรับรู้จากตัวอักษรที่ผ่านสายตา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้

ด้วยเทคนิควิธีการโดยเฉพาะ ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียนอย่างไรเพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539; อาริวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2546)

3. เทคนิควิธีปฏิบัติ

3.1 การอ่านออกเสียง การฝึกให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงได้อย่าง ถูกต้อง และคล่องแคล่ว ควรฝึกฝนไปตามลำดับ โดยใช้เทคนิควิธีการ ดังนี้

3.1.1 Basic Steps of Teaching (BST) มีเทคนิคขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไปด้วย ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง / นักเรียนฟัง
- ขั้นที่ 2 ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม
- ขั้นที่ 3 ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนอ่านตามทีละคน (อาจข้ามขั้นตอนนี้ได้ ถ้านักเรียนส่วนใหญ่อ่านได้ดีแล้ว)
- ขั้นที่ 4 นักเรียนอ่านคนละประโยค ให้ต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด
- ขั้นที่ 5 นักเรียนฝึกอ่านเอง
- ขั้นที่ 6 สุ่มนักเรียนอ่าน

3.2 Reading for Fluency (Chain Reading) คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคคนละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไป เหมือนคนอ่านคนเดียวกัน โดยครูสุ่มเรียกผู้เรียนจากหมายเลขลูกโซ่ เช่น ครูเรียก Chain-number One นักเรียนที่มีหมายเลขลงท้ายด้วย 1, 11, 21, 31, 41, 51 จะเป็นผู้อ่านข้อความคนละประโยคต่อเนื่องกันไป หากสะดุดหรือติดขัดที่ผู้เรียนคนใด ถือว่าโซ่ขาด ต้องเริ่มต้นที่คนแรกใหม่ หรือ เปลี่ยน Chain-number ใหม่

3.3 Reading and Look up คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคน อ่านข้อความโดยใช้วิธีอ่านแล้วจำประโยคแล้วเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้น ๆ อย่างรวดเร็ว คล้ายวิธีอ่านแบบนักข่าว

3.4 Speed Reading คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยงการอ่านแบบสะกดทีละคำ

3.5 Reading for Accuracy คือ การฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียง ทั้ง stress / intonation / cluster / final sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของการออกเสียง (Pronunciation) โดยอาจนำเทคนิค Speed Reading มาใช้ในการฝึก และเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงสิ่งที่ต้องการ จะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง

(Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539 อ้างถึงใน กัลยา ไก่แก้ว, 2555; อาวีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2546)

4. ประโยชน์ของการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ

การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษนั้น ซึ่งที่ได้นอกจากสมาธิที่ได้จากการอ่านหนังสือ ผู้อ่านเองก็จะได้รับความรู้ภาษาอังกฤษด้วย ซึ่งภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นหนึ่งในภาษาสากลของโลก ที่มีคนใช้เป็นจำนวนมาก เป็นสื่อกลางที่ใช้ในการสื่อสาร ทั้งในด้านของการศึกษา ด้านของการเมือง รวมไปถึงด้านของธุรกิจ ดังนั้นหากใครที่มีความสามารถในด้านของภาษาอังกฤษ ก็จะทำให้ผู้นั้นได้เปรียบคนอื่น ๆ ที่ไม่มีความสามารถด้านนี้ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน หรือด้านการทำงาน เพราะยังมีความสามารถมาก โอกาสการทำงานหรือการเรียนก็จะมากไปด้วย จึงกลายเป็นที่ต้องการของหลาย ๆ บริษัท หลาย ๆ หน่วยงาน การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษมีข้อดีต่าง ๆ ดังนี้

1. कुमार (Kumar, 2021) ได้กล่าวว่า การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษนั้น ช่วยพัฒนาการคิดเป็นภาษาอังกฤษ การคิดเป็นภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคล่องตัวในการใช้ภาษาอังกฤษตามธรรมชาติ कुमार (Kumar, 2021) ยังกล่าวอีกว่า การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษทำให้คิดเป็นภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น โดยการอ่านแบบเร็ว ๆ ผ่าน ๆ ตา โดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องการแปล และเกิดการจดจำคำศัพท์ รูปแบบประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเมื่ออ่านบ่อย ๆ จนเมื่อเริ่มเกิดความเคยชินจะเกิดความคล่องในการอ่าน เพียงใช้สายตาสแกนผ่านข้อความก็สามารถคิดเป็นภาษาอังกฤษได้

2. มาदान (Madan, 2015) มีความเห็นว่า การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษไม่เพียงช่วยให้ได้เรียนรู้ภาษา แต่ยังช่วยให้เรียนรู้เนื้อหาของศาสตร์และสาขานั้นๆ รวมทั้งวัฒนธรรมที่ซ่อนอยู่ในหนังสือ ไม่ว่าจะสนใจประเด็นไหน เช่น การเมือง สังคม เศรษฐกิจ การศึกษา กีฬา อาหาร หรือแฟชั่น ก็สามารถเลือกอ่านจากแหล่งต่างๆ ได้ ไม่เฉพาะแต่ในหนังสือ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร บล็อก โซเชียลมีเดีย เพื่อพัฒนาความรู้ และถ้าเรามีทักษะในการอ่านที่ดี จะทำให้เราสามารถอ่านและเก็บข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

3. กระตุ้นการทำงานของสมอง การที่คนคนหนึ่งมีความรู้ทางด้านภาษามากกว่าหนึ่งภาษาจะช่วยให้คนนั้นไม่เป็นโรคอัลไซเมอร์ง่าย ๆ เพราะสมองเราจะต้องแยกภาษาออกเป็นหลาย ๆ ภาษา เท่ากับเราได้บริหารสมองตลอดเวลา และกระตุ้นกระบวนการคิด เมื่อสมองทำงานอยู่ตลอดเก็บข้อมูลและเรียบเรียงข้อมูลใหม่ เพื่อให้เราสามารถทำอะไรได้ดีขึ้น เส้นหยักในสมองก็จะเยอะขึ้น ทำให้กลายเป็นคนที่ความจำดี มีความสามารถในการแยกแยะสิ่งต่างได้ดี

4. วีเวอร์ (Weaver, 1994) มีความเห็นว่าการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษทำให้เราได้เจอคำศัพท์ หรือโครงสร้างประโยคใหม่ ๆ เพื่อที่จะได้นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และหากเป็นการอ่านหนังสือหลากหลายหัวข้อแล้วจะก็จะมีโอกาสเห็นศัพท์มากและจำได้โดยไม่ต้องท่อง

5. พัฒนาทักษะการเขียน การอ่านหนังสือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางด้านการเขียนให้เรา และยิ่งถ้าได้อ่านบ่อย ๆ ก็จะได้ทั้งคำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์เกี่ยวกับสไตล์การเขียนที่แตกต่าง และเรียนรู้การใช้คำที่เหมาะสมอีกด้วย (วาสนา เหลาเป, 2563)

6. कुमार (Kumar, 2021) กล่าวว่าเป็นการเปิดโลกกว้าง การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะได้รับวัฒนธรรมของประเทศนั้นมาจากหนังสือ หรือจากสื่อที่ใช้ศึกษา ทำให้เรามีความรู้รอบตัวมาก แล้วยังได้นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และการมีความรู้ในภาษาอังกฤษยังสามารถช่วยให้สามารถใช้ชีวิตในต่างแดนได้อย่างสบาย

7. คาร์โรลินา (Carolina, 2016) กล่าวว่า การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษนั้นสนุกและเพลิดเพลิน ไม่ว่าจะอ่านหนังสือประเภทไหนก็แล้วแต่จะมีสาระความรู้มากน้อยแค่ไหนก็ไม่สำคัญ เพราะหนังสือสามารถให้อะไรกับคนอ่านได้เสมอไม่ว่าจะเป็นแนวคิดไอเดียดี ๆ รวมทั้งทักษะทางภาษา

จากข้อดีข้างต้นที่กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอื่นที่น่าสนใจกว่าอาทิเช่น อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เป็นต้น ผู้เรียนได้รับข้อมูลเนื้อหาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านให้ดียิ่งขึ้นและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ พร้อมกับปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่ผู้เรียน

เพื่อนช่วยเพื่อน

1. ความหมายของเพื่อนช่วยเพื่อน

วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted learning strategies) หมายถึง การเรียนรู้ที่นักศึกษามีโอกาสช่วยเหลือ และร่วมกันพัฒนาทักษะของตนเองโดยการจับคู่ ผู้สอนจะเลือกนักศึกษาที่ผลการเรียนดี จับคู่กับนักศึกษาที่ผลการเรียนอ่อน เพื่อให้เพื่อนที่ผลการเรียนดีได้ช่วยเหลือและพัฒนา ความรู้ให้เพื่อนที่อ่อนกว่าผู้สอนจะให้คำแนะนำ และกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (กนกอร ศรีสมพันธุ์ 2560, น. 141)

การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assist) เป็นการจัดการองค์ความรู้ก่อนการลงมือทำ กิจกรรม (Learning Before Doing) เพื่อเป็นการแสวงหาผู้ช่วยที่มีความสามารถที่แตกต่างมาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ เพื่อขยายกรอบความคิดให้กว้างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยอาศัยคนมาเป็นผู้นำ (People Driven) เปิดมุมมองทางด้านความคิดที่หลากหลายจากการ แลกเปลี่ยนกัน

ระหว่างทีม หรือบุคคลต่อบุคคล กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยหรือเป็นคู่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม โดยคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือให้มีการผลัดเปลี่ยนกัน เพื่อเป็นผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน โดยครูผู้สอนมีหน้าที่เพียงผู้ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง กิจกรรมการสอนอีกประเภทหนึ่งที่จัดให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน คือ เพื่อนช่วยเพื่อนในลักษณะเก่งช่วยอ่อน เป็นวิธีการที่คนเก่งจะช่วยอธิบายแนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาให้แก่คนที่มีการเรียนอ่อนกว่า การจัดกิจกรรมในลักษณะนี้เป็นการจัดเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติ ประเมินผล ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ ได้พิจารณาและค้นหาความรู้ความสามารถของตนเอง ให้ผู้เรียน ได้มองเห็นภาพลักษณ์แห่งตน ตัวตนในอุดมคติ และการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ต่อความสำเร็จในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้หล่อหลอมรักและมี ความพร้อมที่จะเรียนมีความสุขในการเรียน โดยให้มีการทำกิจกรรมการเรียนการสอนแบบต่อเนื่อง อาทิ การสอนด้วยการจับคู่ (One to One Tutoring) กล่าวคือ เป็นรูปแบบการสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนดีกว่าเลือกจับคู่กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่าหรือด้อยกว่าแล้วทำหน้าที่ในการสอนในเรื่องที่ตนเองมีความถนัด และมีทักษะที่ดีสุด (นันทวัน วัฒนมงคล, 2560, น. 280-281)

ออกฟอร์ด (Oxford, 1997) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ร่วมกันโดยผู้เรียนที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่า ส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกัน และยังเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่กันระหว่างผู้เรียนด้วย

และเบิร์นเมาท์ (Bournemouth University, 2002) กล่าวว่า วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นั้นคือการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการสนับสนุน และการให้ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่า เป็นการเรียนการสอนที่หวังเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนา และเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางการเรียนให้ อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับระดับชั้น การศึกษาต่อไป มหาวิทยาลัย

ส่วนคอห์น, และวัยดา (Kohn, & Vajda, 1975, pp. 379-390) กล่าวว่า วิธีสอนแบบใช้เพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง วิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนเป็นคู่หรือกลุ่มย่อย โดยร่วมกันทำกิจกรรมทุกทักษะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันและมี ปฏิสัมพันธ์กันโดยใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อเจรจาหาความหมายด้วยตนเอง ครูเป็นเพียง ผู้ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำและช่วยจัดกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยให้ผู้เรียนรับผิดชอบกระบวนการเรียนเอง

จากความหมายที่นักการศึกษาหลายที่ได้ให้ไว้ สรุปได้ว่า การจับคู่ผู้เรียนที่มีความสามารถเก่งและอ่อน โดยผู้เรียนที่เก่งสอนผู้เรียนที่อ่อนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละกิจกรรม

2. แนวคิดและทฤษฎีเพื่อนช่วยเพื่อน

แนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนได้มีพัฒนาการมาเป็นเวลานาน ซึ่ง ชีระ รุญเจริญ (2544, น. 22) ได้กล่าวไว้ดังนี้

ในคริสต์ศตวรรษที่ 1 ควินทิลเลียน (Quintilian, 1976, p. 216 อ้างถึงใน ชีระ รุญเจริญ, 2544, น. 22) ได้กล่าวถึงหนังสือชื่อ *Institutio Oratoria* เป็นเรื่องที่ยกมาถึงการให้เด็กที่มีผลการเรียนอ่อนเรียนบทเรียนจากเด็กนักเรียนรุ่นพี่ ต่อมาในปี ค.ศ. 1530 ทรีอท เซ็นดรอฟ (Trot Zendorf) ครูชาวเยอรมัน ได้นำเอาวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมาทดลองใช้โดยให้เด็กนักเรียนที่มีอายุมากกว่าช่วยสอนเด็กนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าจากจุดตั้งกล่าวนี้นับว่าก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งที่สำคัญมาก ในสมัยต่อมาซึ่งตรงกับช่วงของสมัยการปฏิวัติอุตสาหกรรม (คริสต์ศตวรรษที่ 18) แนวความคิดเรื่องเพื่อนช่วยเพื่อนได้ประสบผลสำเร็จอย่างสูงสืบเนื่องจากในช่วงดังกล่าว ได้เกิดภาวะการขาดแคลนครู แลง Lancaster ได้ทำการจัดทีม เพื่อทำการสอนเด็กนักเรียนที่มีวัยวุฒิมากกว่า เพื่อที่จะได้นำไปสอนเด็กนักเรียนที่มีวัยวุฒิน้อยกว่าต่อไป

สำหรับในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เริ่มสนใจในการดำเนินการสอนด้วย วิธีดังกล่าว เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์ในด้านวิชาการแก่เด็กนักเรียนทั้งสองฝ่าย คือ เด็กนักเรียนผู้สอนและเด็กนักเรียนผู้เรียน โดยเฉพาะ เบนจามิน (Benjamin) (สงวนศักดิ์ โกสินันท์, 2543, น. 20) ได้นำการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาปฏิบัติเพื่อเป็นส่วนประกอบ ในการฝึกนักเรียนจนเป็นที่ยอมรับ ด้วยความเชื่อที่ว่าประสบการณ์ในการสอนตอนเด็ก ๆ ของเขาเป็นบทบาทที่สำคัญมากต่อการตัดสินใจของเขาที่เข้ามาเป็นครู

ในประเทศฟิลิปปินส์ได้มีโครงการทดลองอิมแพค (IMPACT) ซึ่งใช้ระบบสอนซ่อมเสริม โดยมีผู้ช่วยสอนแล้วบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ นักเรียนในโครงการอิมแพคได้พัฒนาการเรียนรู้ ด้วยวิธีการใช้ชุดการเรียนเป็นครู และมีครู เพื่อน หรือบิดามารดาช่วยสอน ปรากฏว่าได้รับผลสำเร็จตามโครงการนี้เป็นอย่างดี จากการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านอกจากครูแล้ว ผู้ปกครอง และเพื่อนนักเรียนด้วยกันเองก็สามารถเป็นผู้ช่วยสอนได้ ครูควรจะเป็นผู้จัดการ ในเรื่องสื่อการสอน วิธีสอน การประเมินผลการเรียนและเป็นผู้ช่วยเหลือประสานงาน ในกระบวนการช่วยสอน ความคิดในการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้การศึกษาโดยตรง และนักเรียนมีบทบาทในการช่วยตนเอง และช่วยเพื่อนได้เริ่มทดลองครั้งแรกที่โรงเรียนประถมแห่งหนึ่ง ในลอสแอนเจลิส คาลิฟอร์เนีย นักวิจัย 2 คนที่รับผิดชอบต่อโครงการ ซึ่งเริ่มต้นใน ค.ศ. 1968 คือ Melaragno และ Newmark โครงการนี้มีชื่อว่า The Tutorial Community Project บทบาทของครูจะเปลี่ยนจากหน้าที่สอน

นักเรียนโดยตรงมาเป็นผู้สอน นักเรียนผู้สอน (Tutors) และควบคุมดูแลการสอนของนักเรียนเหล่านี้ให้เป็นไปด้วยดี นักเรียนเหล่านี้ได้รับการคัดเลือกตามความสมัครใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนทำหน้าที่ช่วยสอนนักเรียนจะได้รับการอบรมในเรื่องที่จะช่วยสอนศึกษาวัตถุประสงค์ของบทเรียน การวางแผนการสอน วิธีสอน การช่วยเหลือในการคุมห้องสอบ และอื่น ๆ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนผู้สอนมีความกระตือรือร้นเอาใจจริงเอาใจ มีความจริงใจ และมีความเฉลียวฉลาดในการฝึกอบรม และการช่วยสอนได้ผลดีทั้งผู้สอนและผู้ถูกสอน (สงวนศักดิ์ โกสินันท์ 2543, น. 21)

สำหรับในวงการการศึกษาของประเทศไทยนั้น ได้มีการนำเอาวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาประยุกต์ใช้กับการสอนนับตั้งแต่มีการสัมมนาเรื่อง การพิจารณาวัตกรรมและเทคโนโลยีปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูไม่ครบชั้น เนื้อหาตอนหนึ่งของรายงานการสัมมนาได้กล่าวถึงเรื่อง การปฏิบัติงานของครูและในที่ประชุมได้เสนอวิธีแก้ปัญหา โดยให้นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีทำการสอน และแนะนำแก่นักเรียนที่เรียนอ่อน นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงการให้นักเรียนที่อยู่ในชั้นสูงกว่ามาสอนนักเรียนที่อยู่ในชั้นต่ำกว่าอีกด้วย (สมลักษณ์ ศรีธงชัย 2537, น. 27)

3. รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นักการศึกษาหลายท่านได้ประมวลการสอนที่มีแนวคิดจากวิธีการเรียนรู้ แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ สรุปได้ดังนี้ (กนกอร ศรีสมพันธุ์, 2560, น. 141)

3.1 การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Class wide-peer tutoring) ให้นักเรียนที่จับคู่กันมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนสลับบทบาทเป็นทั้งผู้สอนและผู้เรียน

3.2 การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น (Cross-age peer tutoring) มีการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่อายุต่างกัน โดยให้ผู้เรียนที่อายุสูงกว่าเป็นผู้สอนและให้ความรู้ ซึ่งทั้งสองคนไม่จำเป็นต้องมีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกันมาก

3.3 การสอนโดยสลับบทบาท (Reverse-role tutoring) จับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีอายุมากกว่าแต่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่าหรือมีความบกพร่องในการเรียนรู้กับผู้เรียนที่อายุน้อยกว่า แต่มีสติปัญญาที่อยู่ในระดับปกติ ผู้เรียนทั้งสองจะสลับบทบาทกันเป็นทั้งนักเรียน ผู้สอน วิธีนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรับรู้คุณค่าในตนเอง

3.4 การสอนโดยการจับคู่ (One-to-one tutoring) ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าจับคู่กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่าด้วยความสมัครใจสอนในเรื่องที่ตนมีความสนใจมีความถนัดและทักษะที่ดี

3.5 การสอนโดยบุคคลที่บ้าน (Home-based tutoring) บุคคลที่บ้านของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสอนช่วยเหลือในการพัฒนาความรู้ความสามารถแก่บุตรหลานระหว่างที่อยู่บ้าน

4. หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ทศนา ประสานตรี (2536, น. 20) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ ดังนี้

4.1 นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาที่ต้องการสอนมาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

4.2 นำผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน มาจัดเป็นกลุ่มตามจำนวนกลุ่มที่ต้องการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

4.2.1 แบ่งกลุ่มแบบ 4 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และคนอ่อน 1 คน

4.2.2 แบ่งกลุ่มแบบ 3 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน คนปานกลาง 1 คน และคนอ่อน 1 คน

4.2.3 แบ่งกลุ่มแบบ 2 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน และคนอ่อน 1 คน

5. หลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

กนกอร ศรีสมพันธุ์ (2560, น. 141) ได้กล่าวถึงหลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่า การให้เพื่อนช่วยเพื่อนจะมีประสิทธิภาพสูงสุดนั้นควรดำเนินไปตามเกณฑ์ดังนี้

5.1 เพื่อนผู้สอนจะต้องมีทักษะที่จำเป็น เช่น ความเข้าใจในจุดประสงค์ของการสอน จำแนกได้ว่าคำตอบที่ผิดและคำตอบที่ถูกต่างกันอย่างไร รู้จักการให้แรงเสริม แก่เพื่อนผู้เรียน รู้จักบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเพื่อนผู้เรียนและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนผู้เรียน

5.2 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจนทั้งนี้เพื่อให้บุคคลทั้งสองช่วยกันบรรลุเป้าหมายในการเรียน

5.3 ครูเป็นผู้กำหนดขั้นตอนในการสอนให้ชัดเจนและให้เพื่อนผู้เรียนดำเนินการตามขั้นตอนเหล่านี้

5.3.1 สอนทีละขั้นหรือทีละแนวคิดว่าเพื่อนผู้เรียนเข้าใจดีแล้วจึงสอนขั้นต่อไป

5.3.2 ฝึกให้เพื่อนผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมการแสดงออกของเพื่อนผู้เรียนด้วยว่าพฤติกรรมใดแสดงว่าเพื่อนผู้เรียนไม่เข้าใจทั้งนี้จะได้แก้ไขให้ถูกต้อง

5.3.3 เพื่อนผู้สอนควรบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนของเพื่อนผู้เรียนตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

5.3.4 ครูผู้ดูแลรับผิดชอบจะต้องติดตามผลการสอนของเพื่อนผู้สอนและการเรียนของเพื่อนผู้เรียนด้วยว่าดำเนินการไปในลักษณะใดมีปัญหาหรือไม่

5.3.5 ครูให้แรงเสริมแก่ทั้ง 2 คน อย่างสม่ำเสมอ

5.3.6 ช่วงเวลาในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนไม่ควรใช้เวลานานเกินไป งานวิจัยระยะระยะเวลาที่มีประสิทธิภาพในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนในระดับชั้นประถมศึกษาอยู่ระหว่าง 15-30 นาที

5.3.7 เพื่อนผู้สอนมีการยกตัวอย่างประกอบการสอนจึงจะช่วยให้เพื่อนผู้เรียนเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

6. หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเพื่อนผู้สอน

ครูควรเลือกเพื่อนผู้สอนที่มีลักษณะ (พรสวรรค์ ศิริสุข 2549, น. 24) ดังนี้

1. ยินดีให้ความร่วมมือด้วยความจริงใจ
2. ไม่มีปัญหาทางด้านอารมณ์
3. มีความสัมพันธ์กับเพื่อนผู้รับการสอนเป็นอย่างดี
4. มีไหวพริบในการแก้ปัญหา
5. มีความรู้ในเนื้อหาและการใช้สื่อการสอน
6. ยอมรับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากครูด้วยความเต็มใจ

โดยมีวัตถุประสงค์การสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ดังนี้

การสอนโดยใช้วิธีให้เพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีสอนที่มุ่งให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนทุกคนเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนการสอน (ทัศนีย์ สนธิ, 2550, น. 13-14) วิธีการสอนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อส่งเสริมในเรื่องกระบวนการกลุ่มของนักเรียน โดยเน้นให้นักเรียน ช่วยเหลือกันตลอดจนการเห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน สามารถเรียน ประสบการณ์อย่างเดียวกันได้
3. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ มากขึ้น เช่น จากเพื่อนนักเรียน ด้วยกันหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาประกอบบทเรียน
4. เพื่อสร้างทัศนคติที่ดี รวมทั้งแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากนักเรียน ผู้สอนจะรู้สึกภาคภูมิใจหรือรู้สึกที่ตัวเองได้รับความสำเร็จในการเรียน เนื่องจากมีโอกาสได้ทำประโยชน์ให้กับเพื่อนนักเรียน สำหรับนักเรียนผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนก็จะลดความกังวลในเรื่องความบกพร่องของตนเอง
5. เพื่อให้การเรียนการสอนมีลักษณะเพื่อการสื่อสารมากขึ้นลักษณะดังกล่าวจะทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนมีมากขึ้น เนื่องจากบรรยากาศในการเรียน มีความเป็นกันเองมากขึ้น
6. เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของครูแทนที่ครูจะต้องสอนและฝึกนักเรียน ทุกคนในชั้นเรียนก็เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำให้คำปรึกษา คอยสังเกตและให้คำปรึกษา แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

ประนอม ดอนแก้ว (2551, น. 36-37) ได้สรุปขั้นตอนการนำเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมครูชี้แจงการเรียนรู้ร่วมกันแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และจัดกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 5 คน โดยคละความสามารถด้านกีฬา คือ นักเรียนเก่ง 2 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 2 คน ชี้แจงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มแจ้งเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนกลุ่มเก่งของแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันนำฝึกทักษะพื้นฐาน สำหรับกิจกรรมกลุ่ม

2. ขั้นอธิบายและสาธิต ครูอธิบาย และสาธิตโดยมีนักเรียนผู้ช่วยสอน ร่วมสาธิต ครอบคลุมเป้าหมายใบความรู้ พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนการทำงานกลุ่ม นักเรียน ศึกษาใบความรู้กับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ขั้นฝึกปฏิบัติ นักเรียนแยกฝึกทักษะการปฏิบัติกีฬา วอลเลย์บอล เป็นกลุ่ม โดยให้เพื่อนผู้ช่วยสอนคอยดูแลช่วยเหลือ นักเรียนกลุ่มปานกลางและอ่อน อย่างใกล้ชิด โดยมีครูคอยเสนอแนะ แก้ไขข้อบกพร่อง

3. ขั้นนำไปใช้ เป็นการทบทวนทักษะที่เรียนไปแล้วว่า นักเรียนได้ปฏิบัติ หน้าที่ได้ ครบถ้วนหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร อาจเป็นการแข่งขัน การเล่นเกม การสังเกตพฤติกรรม การร่วมมือ และทดสอบทักษะปฏิบัติที่เรียนไปแล้ว ครูอาจมอบ รางวัลแก่กลุ่มที่ชนะ นักเรียนและครูร่วมสรุปทบทเรียนถ้ามีสิ่งที่ไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม ครูแนะนำให้ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำแบบฝึกหัดไปฝึกทักษะเพิ่มเติมในเวลาว่างโดยให้นักเรียนผู้สอนคอยดูแลช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม

4. ขั้นสรุป และวัดประเมินผล ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา และประเมินผลงานกลุ่ม พิจารณาถึงจุดด้อย และมีสิ่งใดที่ควรปรับปรุง มาฮิตี, มาเลท, ฮาร์เปอร์, ซัคคา, และโปเมอร์แรนทซ์ (Maheady, Mallette, Harper, Sacca, & Pomerantz, 1994) ได้กล่าวถึง กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย ขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) ขั้นการฝึกอบรม 2) ขั้นจับคู่ผู้เรียน 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นทดสอบ

พัชชา แก้วทอง (2560, น. 26) ได้สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทบทวนบทเรียน
2. ขั้นดำเนินการสอน แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 คน โดยในหนึ่งจะมี เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน นักเรียนศึกษาเนื้อหาพร้อมๆกับเพื่อน

3. ขั้นฝึกทักษะ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะเป็นรายบุคคล โดยมีเพื่อนคอยดูแลช่วยเหลือ และครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ

4. ขั้นสรุปและทบทวน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปทบทเรียนและเฉลย แบบฝึกทักษะ พร้อมอธิบายข้อสงสัยและชี้แจงข้อบกพร่อง และนักเรียนทำแบบฝึกทักษะ นอกเวลาเรียน โดยให้เพื่อนคอยช่วยสอน

5. ขั้นวัดและประเมินผล ตรวจสอบคะแนนจากแบบฝึกทักษะและตรวจสอบ พฤติกรรมจากแบบสังเกตพฤติกรรม

นราภรณ์ มีสวัสดิ์ (2556) กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย เพื่อนเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะของผู้เรียนกลุ่มอ่อนและปานกลาง โดยให้ผู้เรียนกลุ่มเก่งทำหน้าที่ช่วยสอน เป็นการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่เรียนเก่งและผู้เรียนที่เรียนอ่อน ในการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นการฝึกอบรม ครูอธิบายให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์และ ความสำคัญในการรับบทบาทและการทำหน้าที่ของการเป็นนักเรียนผู้สอนรวมทั้งอธิบาย ให้ผู้เรียนทราบถึงวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ การใช้คำพูด การชมเชย การแสดงสีหน้าและท่าทางรวมทั้งการใช้ภาษาทักทายต่อนักเรียนผู้เรียน และครู แสดงบทบาทการเป็นนักเรียน ผู้สอนเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนทราบถึงการใช้คำพูด การชมเชย การให้คำถาม เพื่อย่อย การให้ข้อมูลย้อนกลับ การตรวจแก้ไข การเสริมแรง การให้กำลังใจ และเกณฑ์ การให้คะแนน

2. ขั้นจับคู่ผู้เรียน ครูสอบวัดระดับความสามารถพื้นฐานทางการศึกษาของผู้เรียนแล้ว จับคู่ผู้เรียนระหว่างผู้ที่ได้คะแนนสูงกับผู้ที่ได้คะแนนต่ำ โดยเรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย แบ่งครึ่งจำนวนผู้เรียนทั้งหมดจะได้กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนต่ำ จากนั้นให้จับคู่ตามความสนใจและความพึงพอใจ กลุ่มผู้เรียนที่ได้คะแนนต่ำ

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ ครูและนักเรียนผู้สอนได้ศึกษาทำความเข้าใจบทเรียน โดยผู้เรียนที่ได้คะแนนสูงเป็นผู้ลงมือสอนและเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียนที่มีคะแนนต่ำ นักเรียนผู้สอนจะต้องคอยกระตุ้นนักเรียนผู้เรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการให้ข้อมูล ย้อนกลับ การเสริมแรง การชมเชย การให้กำลังใจ เมื่อนักเรียนผู้ปฏิบัติได้ดีในระดับหนึ่ง แล้วนักเรียนผู้เรียนเปลี่ยนกันสลับบทบาทกัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนผู้เรียนได้ทำหน้าที่ทั้งนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียน

4. ขั้นหาคู่และทีมชนะ เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมต่าง ๆ ครูและผู้เรียนรวบรวม คะแนน ทั้งหมดของทุก ๆ กิจกรรม เพื่อหาคู่หรือทีมที่มีคะแนนสูงสุดเพื่อมอบรางวัล

5. ขั้นทดสอบ ครูมีการทดสอบความรู้ที่นักเรียนผู้สอนรับบทบาทหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนผู้เรียน โดยใช้ข้อสอบเดียวกันกับการทดสอบวัดความรู้พื้นฐานในครั้งแรก เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนว่าหลังจากการใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้นนักเรียนผู้เรียนมีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่อย่างไร

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เผียน ไชยศร (2531, น. 321) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือประสิทธิภาพทางการศึกษา หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่ได้เรียนรู้ ได้รับการฝึกอบรมสั่งสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นความสามารถในการเรียนในโรงเรียนหรือสถานศึกษา

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (กรมอาชีวศึกษา, 2546, น. 2)

แบบทดสอบ หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่เขียนลงในกระดาษหรือวัสดุอื่นใดแล้วนำไปเข้าหรือกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตอบสนอง โดยการเขียนคำตอบออกมาจนครูสามารถสังเกตพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงมีลักษณะเป็นชุดของข้อคำถามที่มุ่งวัดพฤติกรรมทางสมองของนักเรียนการจัดการศึกษาแต่ละหลักสูตร ผู้บริหารและครูอาจารย์จะต้องศึกษาหลักสูตรให้ชัดเจนทั้งในส่วนหลักการ จุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตรนั้น โดยเฉพาะครูอาจารย์ผู้สอนต้องศึกษาอย่างละเอียดในส่วนจุดประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตรแต่ละรายวิชาที่สอน เพื่อจะได้กำหนดจุดประสงค์การสอน เนื้อหา สื่อการเรียนการสอน พร้อมทั้งจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมและดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแต่ละรายวิชาครบตามโครงสร้างของแต่ละหลักสูตรหน้าที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งของครูอาจารย์ คือต้องทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพื่อประเมินคุณภาพของนักเรียนแต่ละรายวิชาและแต่ละหลักสูตรว่าบรรลุจุดประสงค์รายวิชาตลอดจนจุดหมายของหลักสูตรหรือไม่ เพียงใดการประเมินผลการเรียนในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ครู อาจารย์ควรทำการประเมินผล 2 ลักษณะ คือ

1. การประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative Evaluation)
2. การประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation)

3. คุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดี

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณภาพของแบบทดสอบเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึง ต้องแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะใช้ตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียนได้จริง คือเมื่อนำแบบทดสอบไปใช้ สามารถตรวจสอบได้ว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ หรือมีคุณลักษณะที่ต้องการตามจุดประสงค์ของรายวิชา ตลอดจนจุดหมายของหลักสูตรนั้นหรือไม่ ดังนั้นในการสร้างแบบทดสอบ ครูจะต้องคำนึงถึงคุณลักษณะที่ดีของแบบทดสอบ นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี ดังนี้ (สิริพร ทิพย์คง, 2545, น. 195; พิษิต ฤทธิจรรณ, 2545, น. 135-161)

1. ความเที่ยงตรง เป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปวัดในสิ่งที่เราต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
2. ความเชื่อมั่น แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่น คือ สามารถวัดได้คงที่ไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตาม เช่น ถ้านำแบบทดสอบไปวัดกับนักเรียนคนเดิมคะแนนจากการสอบทั้งสองครั้งควรมีความสัมพันธ์กันดี เมื่อสอบได้คะแนนสูงในครั้งแรกก็ควรได้คะแนนสูงในการสอบครั้งที่สอง

3. ความเป็นปรนัย เป็นแบบทดสอบที่มีคำถามชัดเจน เฉพาะเจาะจง ความถูกต้องตามหลักวิชา และเข้าใจตรงกัน เมื่อนักเรียนอ่านคำถามจะเข้าใจตรงกัน ข้อคำถามต้องชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน

4. การถามลึก หมายถึง ไม่ถามเพียงพฤติกรรมขั้นความรู้ความจำ โดยถามตามตำราหรือถามตามที่ครูสอน แต่พยายามถามพฤติกรรมขั้นสูงกว่าขั้นความรู้ความจำได้แก่ ความเข้าใจการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า

5. ความยากง่ายพอเหมาะ หมายถึง ข้อสอบที่บอกให้ทราบว่าข้อสอบข้อนั้นมีคนตอบถูกมากหรือตอบถูกน้อย ถ้ามีคนตอบถูกมากข้อสอบข้อนั้นก็ง่ายและถ้ามีคนตอบถูกน้อยข้อสอบข้อนั้นก็ยาก ข้อสอบที่ยากเกินความสามารถของนักเรียนจะตอบได้นั้นก็ไม่มี ความหมาย เพราะไม่สามารถจำแนกนักเรียนได้ว่าใครเก่งใครอ่อน ในทางตรงกันข้ามถ้าข้อสอบง่ายเกินไปนักเรียนตอบได้หมด ก็ไม่สามารถจำแนกได้เช่นกัน ฉะนั้นข้อสอบที่ดีควรมีความยากง่ายพอเหมาะ ไม่ยากเกินไปไม่ง่ายเกินไป

6. อำนาจจำแนก หมายถึง แบบทดสอบนี้สามารถแยกนักเรียนได้ว่าใครเก่งใครอ่อน โดยสามารถจำแนกนักเรียนออกเป็นประเภท ๆ ได้ทุกระดับอย่างละเอียดตั้งแต่อ่อนสุดจนถึงเก่งสุด

7. ความยุติธรรม คำถามของแบบทดสอบต้องไม่มีช่องทางชี้แนะให้นักเรียนที่ฉลาดใช้ไหวพริบในการเดาได้ถูกต้องและไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่เกียจคร้านซึ่งดูตำราอย่างคร่าวๆตอบได้ และต้องเป็นแบบทดสอบที่ไม่ลำเอียงต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี ต้องเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความเป็นปรนัย ถามลึก มีความยากง่ายพอเหมาะ มีค่าอำนาจจำแนก และมีความยุติธรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

เรมิกา กุลาตี (2558, น. 10-39) ได้ศึกษาวิจัยการใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนต่างชาติที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อายุระหว่าง 6-7 ปี โรงเรียนนานาชาติอเมริกันแบริฟิก (ประถมศึกษา) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 15 คน ประกอบด้วย นักเรียนไทย 7 คน นักเรียนจีน 6 คน นักเรียนเกาหลี 1 คน และนักเรียนชาวฝรั่งเศส 1 คน ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการใช้การสอนแบบโฟนิกส์พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่

กำหนด และความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการใช้การสอนแบบโฟนิกส์ พบว่า นักเรียนมีคะแนนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ฉวีวรรณ ธรรมแสง (2560, น. 78) ได้ทำการศึกษาผลการผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบกับการใช้สื่อ Phonics spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนเทศบาลบ้านสามเหลี่ยม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 38 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาแบบวิธีการสอนด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบด้วยสื่อ Phonics Spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.58/82.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) 2) ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบกับการใช้สื่อ Phonics spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบกับการใช้สื่อ Phonics spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39

บุษยากร ซ้ายขวา (2561, น. 77) ได้ศึกษาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่แอบวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 23 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 3.22 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.35 และยังสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60

พิมภรณ์ พวงชื่น (2562, น. 66) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสงบ ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานศึกษาธิการอุทัยธานี ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าดัชนีประสิทธิผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6771 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 67.71 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิก เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50

ปิยพร เกื้ออนันต์ (2564, น. 164) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรงและเพื่อนช่วยเพื่อนความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มเป้าหมายภายหลังการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรงและเพื่อนช่วยเพื่อนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และ 2) เปรียบเทียบความก้าวหน้าด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรงและเพื่อนช่วยเพื่อนกับเกณฑ์ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 10 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถ ด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) ไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการพัฒนา ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 83.20 และค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.72 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 2) ความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการพัฒนา ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.80 และค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวม ร้อยละ 82.45 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ณัฐพล สุริยมณฑล นิธิตา อติภัทรนันท์, และนันทิยา แสงสิน (2561) ได้ทำการศึกษา การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษและแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับ

เยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ 2) นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์

ปุกนวจัน วรณคาม (2564) ได้ทำการศึกษาผลการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เครื่องมือที่ใช้วิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) โดยตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ โดยใช้ T-test ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 77.06/77.62 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้คือ 75/75 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับวิธีสอนโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

กีโอน, และเมดฟอร์ด (Geown, & Medford, 2016, pp. 591–608) การศึกษาค้นคว้านี้ตรวจสอบทักษะการทำนายพัฒนาการอ่านก่อนการสอนโดยใช้วิธีการออกเสียงแบบสังเคราะห์เสียง (Synthetic Phonics) ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 85 คน ที่อ่านโดยการสังเคราะห์เสียงอย่างเป็นระบบ ได้รับการประเมินเกี่ยวกับการอ่านและความรู้ความเข้าใจการประเมินก่อนการเรียนการสอน การอ่าน (อายุเฉลี่ย 4 ปี 7 เดือน) 6 เดือนต่อมา (5 ปี 1 เดือน) และได้รับการทดสอบอีกหนึ่งปีต่อมา (6 ปี 1 เดือน) สอดคล้องกับสมมติฐานการอ่านคำเป็นคำที่คาดเดาได้ยากที่สุดและต่อเนื่องโดยความรู้ด้านตัวอักษรและความจำ ระยะสั้น ข้อเสนอแนะให้สอนทักษะการวาดรูปร่างตัวอักษรให้กับเด็กก่อนการเรียนการอ่าน การศึกษาในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่าโดยการวิเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอน การอ่าน เป็นไปได้ที่จะทำนายการทดสอบเกี่ยวกับทักษะที่เด็กจะต้องมีเมื่อเรียนรู้ที่จะอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเด็กไม่สามารถอ่านโดยใช้วิธีการออกเสียงแบบสังเคราะห์ระบบ ความรู้เสียงตัวอักษรและความจำระยะสั้นจะได้รับการคัดเลือกเพื่อช่วยให้เด็ก ๆ ฟังและ ผสมผสานลำดับของตัวอักษรเสียงเพื่ออ่านคำที่ไม่คุ้นเคย ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า นักวิจัยควรพิจารณาวิธีการสอน การอ่านให้ละเอียดยิ่งขึ้นความรู้ลึกของการเปลี่ยนแปลงในทักษะการทำนายการได้มาและพัฒนาการอ่านของเด็กในเบื้องต้น

ฟาโรบัก, และดาเรียช (Farokhbakht, & Dariush, 2015) ได้ทำการวิจัยศึกษาผลของการปรับใช้วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่กระตุ้นประสาทสัมผัสอันหลากหลาย เช่นการนำเอาสื่อจอลลีโฟนิกส์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้หนังสือให้กับผู้เรียนที่อายุน้อยในประเทศอิหร่านซึ่งงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาในเชิงลึกเพิ่มเติมในแง่ของเพศ และการเรียนรู้ด้วย โดยศึกษากับผู้เรียนที่เป็นเด็กชาย จำนวน 50 คน และเด็กหญิง จำนวน 50 คน ที่มีอายุ ระหว่าง 10 ถึง 12 คน ทั้งสองกลุ่มจะถูกแบ่งออกเป็น กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 25 คน ผู้เรียนในกลุ่มทดลองทั้งชายและหญิงจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลลีโฟนิกส์ และกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนทั่วไป ผลที่ได้ทั้งจากคะแนนแบบทดสอบและแบบสอบถามพบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองนั้นสามารถทำคะแนนในแบบทดสอบการอ่านและการสะกดตลอดจนมีแรงจูงใจที่มากกว่าผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมและยังพบอีกว่าผู้เรียนที่เป็นเพศชายมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านดีกว่าเพศหญิง หลังจากการได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลลีโฟนิกส์

วูล์ฟ (Wolf, 2016, pp. 11-19) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการของการอ่านออกเสียงตัวอักษรและพัฒนาการของพยัญชนะและสระความสามารถในการถอดรหัสคำพยัญชนะ (CVC) ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 41 คน ในโรงเรียนเตรียมอนุบาลโดยเฉพาะการศึกษาประเมินประสิทธิภาพของการสอนด้วยเสียง 3 ขั้นตอน ในการสอนเด็กก่อนวัยเรียนเด็ก ๆ ที่จะถอดรหัสหรืออ่านตัวอักษรเดียว การศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มควบคุมคือเด็กก่อนวัยเรียน การเรียนการสอนตัวอักษรเสียงมาตรฐานให้กับกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนด้วยเสียง 3 ขั้นตอน พัฒนาการของเด็กในการอ่านตัวอักษรเสียงและความสามารถในการถอดรหัส คำ CVC ได้รับการประเมินที่ทุก 2, 4, 6 และ 8 สัปดาห์ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าพัฒนาการของความสามารถในการอ่านตัวอักษรเสียงสูง พบว่า ค่าพัฒนาการของกลุ่มควบคุมสูงกว่ากลุ่มทดลอง อัตราการเพิ่มขึ้นของการอ่านออกเสียงด้วยตัวอักษรเร็วขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับกลุ่มทดลองในทั้งสองกลุ่มเด็กเรียนรู้ที่จะถอดรหัสคำ CVC ไต ๆ ที่อนุญาตให้ทำการวิเคราะห์ ผลลัพธ์ของการศึกษานี้สนับสนุนการใช้กลยุทธ์กลุ่มทดลองในเด็กก่อนวัยเรียน สำหรับการสอนเด็กการประมวลผลการพิมพ์เพื่อเสียงผลลัพธ์ของการศึกษานี้ ได้รับการกระตุ้นเนื่องจากมีข้อมูลแสดงเด็กในกลุ่มการเรียนรู้ที่จะเรียนรู้อักษรอ่านตัวอักษรเพิ่มเติมเมื่อเปรียบเทียบกับเด็ก ๆ ในกลุ่มควบคุมสำคัญที่สุด คือ นัยสำคัญทางสถิติข้อมูลแสดงเด็กในกลุ่มทดลองเรียนรู้ที่จะอ่านออกเสียงตัวอักษรในอัตราที่เร็วกว่าเด็กกลุ่มควบคุม ข้อมูลเบื้องต้นนี้แสดงให้เห็นถึงเสียงของตัวอักษรผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างอิสระ (ถอดรหัสและเข้าใจ) เด็กในกลุ่มทดลองเรียนรู้เสียงมากขึ้นต่อสัปดาห์กว่าเด็กในกลุ่มควบคุม ดังนั้นอัตราของการเรียนรู้การถอดรหัสเสียงตัวอักษรนั้นเร็วขึ้นสำหรับกลุ่ม ควบคุม เด็กเรียนรู้ที่จะถอดรหัสคำที่ช่วยให้การวิเคราะห์เกิดขึ้น ในสัปดาห์ที่ 8 ไม่มีเด็ก กลุ่มควบคุมสามารถถอดรหัสคำ CVC ไต ๆ ได้ในสัปดาห์ 8 เด็ก 4 คนในกลุ่มทดลอง ถอดรหัสคำ CVC

ได้ 2-8 คำ เด็กในกลุ่มทดลองถอดรหัสเสียงของตัวอักษรให้สำเร็จแล้วสามารถอ่านได้อย่างอิสระ (ถอดรหัสและเข้าใจ)

บัคคิงแฮม (Buckingham, 2018) ได้ทำการศึกษาว่าทำไมนักเรียนในช่วงอายุ 6 ขวบถึงควรมีการทดสอบโฟนิิกส์ โดยเจนนิเฟอร์ได้ศึกษานักเรียนในประเทศออสเตรเลียช่วงอายุ 3-6 ปี ผลปรากฏว่าการนำวิธีสอนมาใช้ให้ผู้เรียนได้เริ่มต้นจากการอ่านได้เริ่มต้นจากการเรียนรู้คำ หน่วยเสียงจนทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเชื่อมโยงตัวอักษรและหน่วยเสียงถึงแม้ว่าคำที่นักเรียนอ่านอาจจะเป็นคำที่ไม่คุ้นชินมาก่อน ทำให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีขึ้นและการวิจัยในครั้งนี้เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับพ่อแม่ของผู้เรียนได้มั่นใจว่าวิธีสอนอ่านแบบโฟนิิกส์สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

แมคมิลแลน (Macmillan, 2019) ได้ศึกษาวิจัยการสอนการอ่านโดยใช้วิธีของจอยลีโฟนิิกส์ ในปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ. 2542 ทั้งในประเทศแคนาดาและอังกฤษ พบว่าในประเทศแคนาดาเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลที่ได้รับการสอนโดยใช้จอยลีโฟนิิกส์ และการสอนแบบมหภาษานั้น มีผลสรุปที่มีความแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีการของจอยลีโฟนิิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) ทางการอ่านและการสะกดคำสูงกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 8 เดือน ในขณะที่นักเรียน ที่ได้รับการสอนอ่านแบบมหภาษา (whole language approach) มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และการสะกดคำที่ต่ำกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 16 เดือน ในขณะที่การวิจัยในประเทศ อังกฤษเกี่ยวกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองพบว่าผลการวิจัยที่สรุปได้ มีความใกล้เคียงกับผลการวิจัยที่ได้จากประเทศแคนาดา คือ นักเรียนที่เรียนจากจอยลีโฟนิิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมหภาษา นอกจากนี้แมคมิลแลนยังได้ทำการทดลองวิจัยกับนักเรียนกลุ่มเดิมหลังจากการทดลองครั้งแรกผ่านไป 1 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านจากจอยลีโฟนิิกส์ ยังคงรักษาระดับความสามารถในการอ่านที่มีระดับสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 11 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมหภาษามีระดับความสามารถในการอ่านสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 2 เดือน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปว่า การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานสำคัญที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่อไปได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่ปรากฏในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้วิจัย และได้นำมาวิเคราะห์หาทางเลือกในการแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนรู้อาษาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาอาจ ตำบลนาอาจ อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนบ้านนายางจังหวัดอุตรดิตถ์ ตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านนายาง อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนายาง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์เขต 1 โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 20 คนเนื่องจากเป็นโรงเรียนขยายโอกาส

ระยะเวลาในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เนื้อหาจากหนังสือเรียน Smart English 2 ทั้งหมด 4 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 stress on fruits
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 – ea,- ee Sound
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 -ar, I,O Sound
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 long -oo sound

ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง, 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คู่มือจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และหนังสือ Smart English 2

1.2 ศึกษาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสาร และหนังสือเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนโฟนิกส์ เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบสังเคราะห์สังเคราะห์ (Synthetic Phonics) นั้นมีความหลากหลาย ผู้วิจัยจึงเลือกรูปแบบการสอนของ Edith Cowan University สำหรับการสอนแบบสังเคราะห์สังเคราะห์ (Synthetic Phonics) มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) ผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์ และอภิปรายเกณฑ์ความสำเร็จในเรื่องที่จะเขียน หรือทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เช่น การฝึกออกเสียงของตัวอักษร รวมถึงการผสมเสียงพยัญชนะและสระ

ขั้นที่ 2 สอน (Teach) ผู้สอนอธิบายเนื้อหาของหน่วยเสียง โดยผู้สอนจะใช้สื่อประกอบคพบรรยายมาอธิบาย ต่อจากนั้นผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังก่อนจำแนกเสียงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ความแตกต่างของเสียงที่ยิน

ขั้นที่ 3 ฝึก (Practice) ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียง โดยอาจจะสะกดคำด้วยตัวอักษรใหม่ เริ่มจากการออกเสียงตัวอักษร พยัญชนะแล้วออกเสียงเป็นคำ ฝึกออกเสียงซ้ำ ๆ จนคล่อง ฝึกสะกดคำที่ใกล้เคียงกันพร้อมไปกับการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่

ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้ (Apply) อ่านคำศัพท์และภาพประกอบ

ขั้นที่ 5 ประเมินผล (Assess) ตรวจสอบผลผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของแผนการเรียนรู้

1.4 นำร่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำร่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว พร้อมแบบประเมินเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาความเหมาะสมในเชิงเนื้อหาด้านวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญทำแบบประเมินความเหมาะสม (Rating Scales) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert,1967) ดังนี้

ให้ 5 คะแนน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

ให้ 4 คะแนน อยู่ในระดับเหมาะสม

ให้ 3 คะแนน อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

ให้ 2 คะแนน อยู่ในระดับเหมาะสมน้อย

ให้ 1 คะแนน อยู่ในระดับเหมาะสมน้อยที่สุด

จากนั้นคำนวณหาค่าเฉลี่ยคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ หากค่าเฉลี่ยคะแนนความเหมาะสมมีค่ามากกว่า 3.5 คะแนนถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพ

1.6 ปรับปรุงแก้ไขร่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและจัดพิมพ์เป็นชุดที่สมบูรณ์

2. แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ก่อนและหลังเรียนจำนวน 20 ข้อ

2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการออกเสียงและการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและเทียบเสียงคลิปปจากหนังสือ Smart English 2 และศึกษาคำศัพท์พื้นฐานและสำรวจคำศัพท์ที่นักเรียนออกเสียงไม่ได้ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ที่มีการเน้นเสียงหนักเบาของคำที่มีมากกว่า 2 พยางค์ขึ้นไป , -ee, -ar, long -oo, มาทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านคำศัพท์และอ่านประโยคในภาษาอังกฤษนำแบบทดสอบไปปรับปรุง โดยผู้วิจัยได้ทำแบบตรวจการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหากอ่านถูกต้องได้ 1 คะแนน และอ่านผิดได้ 0 คะแนน

2.2 สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยศึกษาโครงสร้างแบบทดสอบหลากหลายชนิดจากเอกสารการวัดผลและการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 40 ข้อ

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบทดสอบ โดยนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง

2.4 นำแบบทดสอบทั้ง 20 ข้อที่ได้รับการปรับปรุงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านประเมินเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไขในการใช้ภาษาเพื่อทำการประเมินความสอดคล้องของจุดประสงค์

2.5 นำผลการตรวจแบบทดสอบ 20 ข้อที่ได้มาคำนวณหาความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ ข้อที่อ่านถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่อ่านผิดให้ 0 คะแนน วิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ โดยเลือกข้อคำถามที่มีความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ชี้แจงและแจ้งวัตถุประสงค์ในการเรียนแก่กลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบโพนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการสอบก่อนเรียนและสอนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านนายาง อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ตามแผนการสอนที่จัดทำขึ้น
3. เมื่อดำเนินการสอนจนครบ 4 แผนทั้งหมด 12 ชั่วโมงแล้วได้ดำเนินการทดสอบหลังสอนโดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน
4. ตรวจสอบกระดาษคำตอบ และบันทึกผลการทดสอบเพื่อทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติและแปลผลการวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 วิเคราะห์หาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จากการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบประเมินความคิดเห็นชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนด เกณฑ์ในการให้คะแนนแบบจัดอันดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากการประเมินแผนการสอนในแต่ละข้อ
รายการมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลความหมายโดยกำหนดค่าเฉลี่ย
เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

จากการที่นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม ได้
ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.73 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.45 แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าความ
เหมาะสมมาก

1.2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้โดยนำคะแนนระหว่าง
(E_1) และคะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2) มาหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ในการหา
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ E_1/E_2 ซึ่งเป็นวิธีการที่สามารถชี้วัดประสิทธิภาพ
ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์ 75/75 จากการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการ
เรียนรู้ ผลปรากฏคือ 76.31/77.75

2. แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน

วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ 1) หาค่าความสอดคล้อง (IOC)
2) หาค่าความยากง่าย (Difficulty) 3) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) 4) หาค่าอำนาจจำแนก
(Discrimination) วิเคราะห์ผลคะแนนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ปีการศึกษา 2565 โดยใช้สถิติ t-test dependent

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลของการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลของการพัฒนาการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

ขั้นตอนที่ 1 ผลของประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

ในการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏผลดังนี้

1. ผลการนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ทั้งหมด 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง ดังนี้

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 stress on fruits
- 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 -ee, -ee Sound
- 1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 -ar, I,O Sound
- 1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 long -oo sound

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเนื้อหาที่กำหนดในกลุ่มสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2560) และได้รับการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้มาใช้ในชั้นเรียนปรากฏผลดังนี้

ตาราง 10 แสดงผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ของการนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างเรียน				คะแนนรวม
คะแนนเต็ม	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 My ABC	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 - ea, - ee Sound	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 - ar, I, O Sound	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 long -oo sound	
	20	20	20	20	80
1	15	10	11	14	50
2	13	13	16	10	52
3	15	13	16	17	61
4	12	17	14	16	59
6	13	12	18	19	60
7	14	15	17	16	62
8	15	15	16	18	64
9	19	18	17	19	73
10	11	15	13	15	54
11	13	13	17	12	55
12	17	12	13	11	53
13	15	14	10	11	50
14	16	19	17	18	70
15	17	19	18	20	74
16	19	17	19	18	73
17	16	18	17	15	66
18	17	15	12	11	55

นักเรียนคนที่	คะแนนระหว่างเรียน				
	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 My ABC	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 - ea, - ee Sound	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 -ar, I, O Sound	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 long -oo sound	คะแนนรวม
คะแนนเต็ม	20	20	20	20	80
19	19	17	18	16	70
20	15	17	14	11	57
รวม	291	289	293	287	1160
เฉลี่ย	15.31	15.21	15.42	15.10	61.05
เฉลี่ยร้อยละ	76.57	76.05	77.10	75.52	76.31

จากตาราง 10 พบว่าคะแนนจากการนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุดอันดับที่ 1 อยู่ที่แผนการจัดการเรียนรู้ที่แผนที่ 3 -ar, I, O Sound คะแนนเฉลี่ยร้อยละอยู่ที่ 77.11 อันดับที่ 2 อยู่ที่แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 1 My ABC คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.59 อันดับที่ 3 อยู่ที่แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 2 -ee,-ea คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.05 แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

2. ผลคะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย คะแนนร้อยละ ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบการอ่านคำศัพท์หลังเรียน หลังจากที่ได้้นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้มาใช้ เพื่อนำผลคะแนนทดสอบหลังเรียนมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผลการหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 20 คน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 11 แสดงผลคะแนนทดสอบการอ่านคำศัพท์หลังเรียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน

นักเรียนคนที่	อ่านคำศัพท์ (20 คะแนน)	คะแนนรวม (20 คะแนน)
1	13	13
2	12	12
3	13	13
4	14	14
5	13	13
6	12	12
7	14	14
8	20	20
9	15	15
10	10	15
11	14	10
12	17	17
13	20	20
14	20	20
15	20	20
16	17	17
17	12	12
18	20	20
19	20	20
20	15	15
ค่าเฉลี่ย	15.55	15.55
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	77.75	77.75

จากตาราง 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบอ่านคำศัพท์ คือ 15.55 และค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.75

3. ผลการหาประสิทธิภาพแผนการจัดการการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ปรากฏผล ดังนี้

หลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้และได้ดำเนินการทดสอบการอ่านคำศัพท์และการอ่านประโยคหลังเรียน เพื่อนำผลคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้ ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ โฟนิกร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 20 คน

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง การจัดการเรียนรู้	ประสิทธิภาพ ของ กระบวนการ เรียน	ร้อยละของ คะแนนการ ทดสอบหลัง เรียน	ประสิทธิภาพ	E1/E2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 76.57				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 76.05				
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 77.10	76.31	77.75	77.75	76.31/77.75
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 75.52				

จากตาราง 3 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับวิธีการ เพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 76.31/77.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75/75

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับวิธีการเพื่อน ช่วยเพื่อน

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยวิธีการสอนแบบ โฟนิกร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบการอ่านคำก่อนและหลังโดยวิธีสอนโฟนิกร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ นำผลสัมฤทธิ์โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากคะแนนก่อนเรียน (Pre-test) และคะแนนหลังเรียน (Post-test) โดยการทดสอบค่า t-test dependent samples ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 13 แสดงถึงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลต่างของคะแนนก่อนเรียน (Pre-test) และคะแนนหลังเรียน (Post-test) โดยการทดสอบค่า t-test dependent samples โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนผลต่าง
	Pre-test	Post-test	D
คะแนนเต็ม	20	20	
1	10	13	3
2	5	12	7
3	11	13	2
4	13	14	1
5	14	15	1
6	13	15	2
7	7	12	5
8	8	14	6
9	15	20	5
10	10	15	5
11	8	10	2
12	10	14	4
13	10	17	7
14	18	20	2
15	17	20	3
16	16	20	4
17	19	17	2
18	10	12	2
19	11	20	9
20	9	15	6
รวม	234	308	74
ค่าเฉลี่ย	11.70	15.40	3.70

จากตาราง 13 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนคะแนนสูงสุด คือ 18 คะแนน คะแนนน้อยที่สุด คือ 5 คะแนน ค่าเฉลี่ย 11.07 คะแนน ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคะแนนสูงสุดคือ 20 คะแนน คะแนนน้อยที่สุด 12 คะแนน คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 15.4 คะแนน จากคะแนนผลสัมฤทธิ์จะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง 14 แสดงผลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (n = 20)

การทดสอบ	$\bar{X}$	SD	d	S.D. _D	t	Sig.
ก่อนเรียน	11.70	3.81	3.70	2.27	6.37*	0.0000
หลังเรียน	15.40	3.19				

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.70 คะแนน และ 15.40 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านนาयर สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ปรากฏผลดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพอยู่ที่ 76.31/77.75 หมายความว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ 75/75
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลของการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลของการพัฒนาการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 พบว่าคะแนนจากการนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนในการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุดอันดับที่ 1 อยู่ที่แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 3 -ar, I,O Sound คะแนนเฉลี่ยร้อยละอยู่ที่ 77.11 อันดับที่ 2 อยู่ที่แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 1 My ABC คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.59 อันดับที่ 3 อยู่ที่แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 2 -ee,-ea คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.05 แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผนการจัดการ

เรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ผลคะแนนรวม คะแนนเฉลี่ย คะแนนร้อยละ ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การจัดการเรียนรู้โดยแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฉวีวรรณ ธรรมแสง (2560, น. 78) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบกับการใช้สื่อ Phonics spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนเทศบาลบ้านสามเหลี่ยม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 38 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบ ด้วยสื่อ Phonics Spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สร้างขึ้นประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานตามเกณฑ์ E_1/E_2 ร้อยละ 80/80 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.58/82.19 ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้เป็นประโยชน์กับผู้เรียนภาษาอังกฤษและยังสอดคล้องกับ Jennifer Buckingham (2018) ได้ทำการศึกษาว่าทำไมนักเรียนในช่วงอายุ 3 ถึง 6 ขวบ ผลปรากฏว่าการนำวิธีสอนมาใช้ให้ผู้เรียนได้เริ่มต้นจากการอ่าน ได้เริ่มต้นจากการเรียนรู้คำ หน่วยเสียง จนทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเชื่อมโยงตัวอักษรและหน่วยเสียง ถึงแม้ว่าคำที่นักเรียนอ่านอาจจะเป็นคำที่ไม่คุ้นชินมาก่อน ทำให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีขึ้น และการวิจัยในครั้งนี้เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับพ่อแม่ของผู้เรียนได้มั่นใจว่าวิธีสอนอ่านแบบโฟนิกส์สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบอ่านคำศัพท์ คือ 15.55 และค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.75

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำศัพท์ของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนได้รับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการ

อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 11.70 คะแนน ค่า S.D. อยู่ที่ 3.81 และหลังจากที่ได้รับวิธีการวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 15.40 คะแนน ค่า S.D. อยู่ที่ 3.19 ซึ่งเมื่อนำผลสัมฤทธิ์ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยวิธีสอนโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจะพบว่าสูงขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษาจากเอกสารหลักสูตรคู่มือครู และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และวางแผนดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 ขั้นตอน ซึ่งเป็นการเรียนรู้การออกเสียงจากวิธีการสอนการสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) ผู้เรียนได้รับการฝึกการออกเสียงทั้งหน่วยเสียงตัวอักษร การผสมตัวอักษรหรือ เรียกว่าการสะกดคำซึ่งเป็นการสอนการอ่านในระดับพื้นฐาน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุชยากร ชัยชวา (2561, น. 77) ได้ทำศึกษากิจการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการสื่อสารของนักเรียนชนเผ่าสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่แอ่ววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 23 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น หลังการจัดการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสอดคล้อง Farokhbakht และ Dariush (Farokhbakht, & Dariush, 2015) ได้ทำการวิจัยศึกษา ผลของการปรับใช้วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ที่ประกอบด้วยกิจกรรมกระตุ้นประสาทสัมผัส โดยศึกษาผู้เรียนที่เป็นทั้งเด็กชายและเด็กหญิงอย่างละ 50 คน ที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คน ผลที่ได้พบว่าผู้เรียนที่เพศชาย มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเพศหญิงหลังจากที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลลีโฟนิกส์ และยังสอดคล้องกับงานวิจัย Macmillan (2019) ได้ศึกษาวิจัยการสอนการอ่านโดยใช้วิธีของ จอลลีโฟนิกส์ ในปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ. 2542 ทั้งในประเทศแคนาดาและอังกฤษ พบว่า ในประเทศแคนาดาเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลที่ได้รับการสอนโดยใช้จอลลีโฟนิกส์ และการสอนแบบ มหภาษานั้น มีผลสรุปที่มีความแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีการของจอลลีโฟนิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) ทางการอ่านและการสะกดคำสูงกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 8 เดือน ในขณะที่นักเรียน ที่ได้รับการสอนอ่านแบบมหภาษา (whole language approach) มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และการสะกดคำที่ต่ำกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 16 เดือน ในขณะที่การวิจัยในประเทศ อังกฤษเกี่ยวกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองพบว่าผลการวิจัยที่สรุปได้ มีความใกล้เคียงกับผลการวิจัย ที่ได้จากประเทศแคนาดา คือ นักเรียนที่เรียนจากจอลลีโฟนิกส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ที่สูงกว่านักเรียนที่

ได้รับการสอนแบบมหภาษา นอกจากนี้แม็คมิลแลนด์ (Macmillan) ยังได้ทำการทดลองวิจัยกับนักเรียนกลุ่มเดิม หลังจากการทดลองครั้งแรกผ่านไป 1 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านจากจอแอลซีพี นิกส์ยังคงรักษาระดับความสามารถ ในการอ่านที่มีระดับสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 11 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมภาษามีระดับความสามารถในการอ่าน สูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 2 เดือน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 การสอนด้วยวิธีการแบบโฟนิกส์นั้น ครูผู้สอนควรศึกษาวิธีและขั้นตอนการสอนอย่างละเอียดเนื่องจากเป็นเรื่องของการออกเสียงที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นจึงควรฝึกการออกเสียง และฝึกอ่านสะกดคำก่อนสอนทุกครั้งเพื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ

1.2 ก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรศึกษาคู่มือครูอย่างละเอียดและวางแผนเตรียมการสอนทุกครั้งเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาด ในอ่านสะกดคำและการออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 วิธีการให้เพื่อนช่วยเพื่อนนั้น ครูผู้สอนควรคัดเลือกนักเรียนเก่งและมีจิตอาสาที่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ ใจเย็น มีความอดทน เป็นเพื่อนผู้สอนจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับอ่อน เพราะหากนักเรียนผู้สอนไม่มีจิตอาสาที่จะสอนแล้วอาจทำให้เพื่อนรู้สึกยากมากกว่าเดิมและท้อแท้ใจในการเรียนซึ่งเป็นผลในการเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไปได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ความสามารถในการอ่านและการเขียน ควรพัฒนาโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เช่น ในรูปแบบ VC CCVC CCVCC ฯลฯ ในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

2.2 ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะ การเขียนไปพร้อม ๆ กัน ควรใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการเป็นแนวทาง และยังเป็นแนวทางในการพัฒนาในวิชาอื่น ๆ ต่อไปได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กนกอร ศรีสมพันธ์, บังอร ศิริสกุลไพศาล, และศุภาพิชญ์ โพน โบรมันน์. (2560). การเรียนรู้แบบ
เพื่อนช่วยเพื่อนในกิจกรรมการสอบสาธิตย้อนกลับกลไกการคลอต. *วารสารวิจัยทาง
วิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 11(2), 138-146.
- กรองแก้ว ไชยปะ. (2548). *ลัทธศาสตร์อังกฤษและสรวทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
กรมวิชาการ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ:
กรมวิชาการ.
- กฤษณา ยอดมงคล.(2553). *เอกสารประกอบการสอน 1535203 ลัทธศาสตร์และสรวทยา Practical
English Phonetics and Phonology*. เลย: สำนักพิมพ์คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- จิราภรณ์ เสืออินทร์. (2559). *การพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษโดยการสอน
แบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง (วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- ฉวีวรรณ ธรรมแสง. (2562, 26 มกราคม). *การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบ
กับการใช้สื่อ Phonics spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออก
เสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. สืบค้น 25 มกราคม
2565, จาก https://kroobannok.com/board_view.php?b_id=162806&bcat_id=16
- ณัฐพล สุริยมณฑล, นิธิตา อติภัทรนันท์, และนันทิยา แสงสิน. (2561). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อ
ส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่.
วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 8(2), 117- 124.
- พัชชา แก้วทอง. (2560). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน
คณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคกลุ่มแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท.
วารสารลวะศรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2(2), 61- 80.

- ทะยาน. (2565, 23 มิถุนายน). *ถ้าเราเก่งภาษาอังกฤษ เราจะได้เปรียบอะไรบ้าง* | ทะยานDaily Ep. 256 [วิดีโอ]. สืบค้น 25 มกราคม 2565, จาก https://soundcloud.com/tayanpodcast/dailyep256?utm_source=clipboard&utm_medium=text&utm_campaign=social_sharing
- พิชิต ฤทธิจรูญ. (2545). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้: ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- พิมพ์กรณีย์ พวงชื่น, และวิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและ สกกดคำ ภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิก สำหรับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล*, 6(1), 19-29.
- บุษยากร ช้ายขวา, ผาสุก บุญธรรม, และเพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท. (2560). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ เพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียนชนเผ่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราช ภัฏเชียงใหม่*, 10(3), 77-86.
- ปิยพร เกื้ออนันต์. (2564) *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].
- บุญยวัฒน์ วรรณคาม. (2564). ผลของการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ผิยน ไชยสร. (2531). *หลักการวัดและผลประเมินผลการศึกษา*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นันทวัน วัฒนมงคลสุข. (2560). เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 11(3), 277-287.
- นราภรณ์ มีสวัสดิ์ (2556). *การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ โดยใช้วิธีการ เรียนรู้ แบบเพื่อนช่วยเพื่อน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยนอร์ท เชียงใหม่.
- ดวงใจ ตั้งสง่า. (2557). *ชวนลูกเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตอน โฟนิคส์คืออะไร ทำไมต้องเรียน*. Aamkru. สืบค้น 20 มกราคม 2565, จาก <http://aamkru.com/th/โฟนิคส์คืออะไร-ทำไมต้องเรียน/>, 2555-2556
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2548). *อ่านเป็น: เรียนก่อนสอนเก่ง*. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.

- รุ่งอรุณ โจนรัตน์ดำรง ไชยศรี. (2560). วิธีการสอนแบบโฟนิกส์. *สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 52, 47-55.
- เรมิกา กุลาตี. (2558). *การใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ และความรู้ คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วาสนา เหลาเป. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและการเขียน ตัวอักษร พิมพ์ใหญ่ และพิมพ์เล็กของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนสงวนสืบแก้ว โปรงวิทยา โดยใช้แบบฝึกทักษะ. *วารสารศรีล้านช้างปริทรรศน์*, 6(1), 83-102.
- สาวิตรี บุญนุชิต. (2562, 11 กันยายน). *ข้อดีของการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ*. Language Center. สืบค้น 25 มกราคม 2565, จาก http://lc.nstru.ac.th/th/news/archive/md_content/view/614.html
- สิริพร ทิพย์คง. (2545). *หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์*. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- สุชาดา อินมี. (2556). การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*, 6(3), 141-152.
- สุนันทา ปัญญารัตน์. (2554). *การพัฒนาการสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำ ภาษาอังกฤษด้วย วิธีสอนแบบโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น อำเภอคลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2546). *คู่มือพัฒนาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)*. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.
- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2555, 19 มิถุนายน). *เด็กไทยติดเกม เพราะอ่านอังกฤษไม่ออก จริงหรือ*. สืบค้น 20 มกราคม 2565, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/461630>
- Amarin baby and kids. (2560, 14 กรกฎาคม). *อ่านแบบโฟนิกส์ คืออะไร ทำไมถึงสำคัญกับเด็ก ยุคนี้!*. สืบค้น 25 มกราคม 2565, จาก <https://www.amarinbabyandkids.com/pre-school/teach-pre-school/phonics-sounds/>
- Beare, K. (n.d.). *English pronunciation practice about English as 2nd Language*. ThoughtCo. Retrieved January 2, 2022, from <http://esl.about.com/library/weekly/1005009.html>
- Brahmanand, S. (2008). *Teaching Dyslexic Children*. SHORTURL ASIA. Retrieved January 2, 2022, from <https://shorturl.asia/atH7K>

- Buckingham, J., Wheldall, R. B. and Wheldall, K. (2019). Systematic and explicit phonics instruction: A scientific, evidence-based approach to teaching the alphabetic principle. In R. Cox, S. Feez & L. Beveridge (Eds.), *The alphabetic principle and beyond*. (pp. 49-67). Australia: Primary English Teaching Association.
- Madan, C. (8 March 2015). *5 Benefits of Reading English Books*. eAgetutor. Retrieved January 2, 2022, from <https://english.eagetutor.com/reading-skills/5-benefits-of-reading-english-books>
- Liu, C. K. (2010). *Phonics*. SHORTURL ASIA. <https://shorturl.asia/sQ01D>
- Carolina, R. (22 February 2016). *The Benefits of Reading English Books*. profes. Retrieved January 2, 2022, from <https://profes.com.br/CarolRodrigues/blog/the-benefits-of-reading-english-books>
- Cove D, Bezanilla M, Harries P, Quatrano R. (2006) Mosses as model systems for the study of metabolism and development. *Annu Rev Plant Biol*, 57, 497-520.
- Reid, D. (2019). *What is Phonics Anyway?*. SHORTURL ASIA. Retrieved January 2, 2022, from <https://shorturl.asia/P43rM>
- Derwing, T. M., & Rossiter, M. J. (2002). *ESL Learners' Perceptions of Their Pronunciation Needs and Strategies*. SHORTURL ASIA. Retrieved January 2, 2022, from <https://shorturl.asia/cqBQV>
- Farokhbakht, L., & Dariush, N. (2015). The Effect of Using Synthetic Multisensory Phonics in Teaching English Literacy on Literacy Learning and Reading Motivation: A Case of Iranian Young Learners of English. *International Journal of Research Studies in Education*, 4(4), 39-52.
- Genesee. (2008). *Myths About Early Childhood Bilingualism*. In *Blackwell Handbook of Language Development*. SHORTURL ASIA. Retrieved January 2, 2022, from <https://shorturl.asia/d6LH9>
- Hughes, J. M. (1972). *Phonics and The Teaching of Reading*. N.P.: Evans Brothers.
- International Literacy Association. (2018). *Explaining Phonics Instruction an Educator's Guide*. SHORTURL ASIA. Retrieved January 2, 2022, from <https://shorturl.asia/laf0y>

- Kohn, J. J., & Vajda, P. G. (1975). Peer-mediated instruction and small group interaction in the ESL classroom. *TESOL Quarterly*, 4(9), 379-390.
- Maheady, L., Mallette, B., Harper, G. F., Sacca, K. C., and Pomerantz, D. (1994). *Peer-mediated instruction for high-risk students: Teaching reading of high-risk learners*. New York: Allyn and Bacon.
- Macmillan. (2019). *Jolly Phonics and the research*. Jolly Phonics. Retrieved January 2, 2022, from <https://www.jollylearning.co.uk>
- McGeown, S. P., & Medford, E. (2014). Using Method of Instruction to Predict the Skills Supporting Initial Reading Development: Insight from a Synthetic Phonics Approach. *Reading and Writing: An Interdisciplinary Journal*, 27(3), 591-608.
- Lapp, D., & Flood, J. (1992). *Teaching reading to every child* (3rd ed.). Macmillan: Macmillan Publishing.
- Lewis, M., & Ellis, S. (Eds.). (2009). *Phonics PRACTICE, RESEARCH AND POLICY* (2nd ed.). U.K.: CPI Antony Rowe.
- Oxford, R. (1997). Cooperative Learning, Collaborative Learning and Interaction: Three Communicative Stands in the Language Classroom. *The Modern Language Journal*, 811, 443-456.
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing an Attitude Scale*, "Reading in Attitude Theory and Measurement". New York: John Wiley & Son.
- Tes. (2007). *Letters and Sounds*. SHORTURL ASIA. Retrieved January 2, 2022, from <https://shorturl.asia/BPFS>
- The School Run. (2021). *Phonics teaching step-by-step*. SHORTURL ASIA. Retrieved January 2, 2022, from <https://shorturl.asia/LKFP>
- Virat Kumar. (2021). *What are the advantages of reading English novels?*. Quora. Retrieved January 2, 2022, from <https://www.quora.com/What-are-the-advantages-of-reading-English-novels>
- Weaver, C. (1994). *Reading Process and Practice: socio psycholinguistic to whole language*. Heinemann Educational Books. London: Port mouth.

Dunwoody, P. T., Westcott, K., Drews, D., & Hosler, J. (2012). Case Study of a Shoe-String So TL Center. *International Journal for the Scholarship of Teaching and Learning*, 6(1), 1-11.

Wolf, G. M. (2016). Letter-Sound Reading: Teaching Preschool Children Print-to-Sound Processing. *Early Childhood Education Journal*, 44(1), 11-19.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนบ้านนาayang จังหวัดอุดรดิตถ์

1. ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์ อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. นางเทียมฤทัย ทวีรัตน์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านจันทิมา จังหวัดกำแพงเพชร

ภาคผนวก ข หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551
  - 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
  - 1.2 คุณภาพผู้เรียน
  - 1.3 สาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
  - 1.4 คำอธิบายรายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัส อ 11201 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
  - 1.5 โครงสร้างรายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัส อ 11201 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและ วิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมอง ของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้ มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อ การใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็น สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220)

1.1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2) ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 221)

1.2 คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดคุณภาพการศึกษาของนักเรียนเมื่อจบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 222)

1.2.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมาย ของคำ และกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทาน ง่าย ๆ

1.2.2 พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

1.2.3 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำ ตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

1.2.4 พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิต ความเป็นอยู่ของเจ้าของ ภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

1.2.5 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

1.2.6 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

1.2.7 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

1.2.8 ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

1.2.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง -พูด) สื่อสารตาม หัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

1.2.10 ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

1.3 สาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

**ตาราง 15 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางที่เกี่ยวข้องกับการอ่านระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2**

ชั้น	รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.2	ต 1.1 ป 2 / 2	ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และ อ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน	ตัวอักษร เสียงตัวอักษรและสระ การสะกดคำ และประโยค หลักการอ่านออกเสียง เช่น • การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะ ท้ายคำ • การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ • การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ใน ประโยค

1.4 คำอธิบายราย วิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 11201 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำอธิบายรายวิชาภาษาต่างประเทศ

วิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 11201 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1 - 2

เวลา 200 ชั่วโมง

ศึกษาตัวอักษรและเสียง การอ่านออกเสียง สะกดคำตามหลักการอ่าน ความหมายของคำกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง การฟังประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง ประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษและภาษาไทย คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ฝึกปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ การพูดโต้ตอบคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ประโยคที่ใช้ในการพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว การพูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย การฟัง การพูดในสถานการณ์ ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีคุณธรรม จริยธรรม ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ

รหัสตัวชีวิต

ต1.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4

ต1.2 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3, ป.2/4

ต1.3 ป.2/1

ต2.1 ป.2/1, ป.2/2, ป.2/3

ต2.2 ป.2/1

ต3.1 ป.2/1

ต4.1 ป.2/1

ต4.2 ป.2/1

รวมทั้งหมด 16 ตัวชีวิต

ตาราง 16 แสดงโครงสร้างรายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัส อ 11201 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โครงสร้างรายวิชา อ 11201 ภาษาอังกฤษ รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลา 200 ชั่วโมง/ปีการศึกษา

ลำดับที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การ เรียนรู้/ ตัวชีวิต	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	หน้า หน้า คะแนน
1	My Classroom	ต 1.1 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/3, ป. 2/4 ต 1.2 ป. 2/1 ต 1.3 ป. 2/1 ต 2.1 ป. 2/1 ต 4.1 ป.2/1	กล่าวคำทักทาย ตอบโต้กับคู่ สนทนาได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสมสามารถให้ข้อมูล เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ อย่างถูกต้อง	33	10
2	Animals	ต 1.1 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/3, ป. 2/4 ต 1.2 ป. 2/1 ต 1.3 ป. 2/1 ต 4.1 ป.2/1	ฟังและพูดตอบโต้กับคู่สนทนา ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ให้ข้อมูลและบรรยายลักษณะ ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม ออก เสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง	33	25
3	At home	ต 1.1 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/3, ป.	ฟังและพูดตอบโต้กับคู่สนทนา ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	33	15

ลำดับที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การ เรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		2/4 ต 1.2 ป. 2/1 ต 1.3 ป. 2/1 ต 4.1 ป.2/1	ให้ข้อมูลและบรรยายลักษณะ ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม ออก เสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง		
4	Fruit	ต 1.1 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/3, ป. 2/4 ต 1.2 ป. 2/1, ป. 2/3, ป. 2/4 ต 1.3 ป. 2/1	ฟังและพูดตอบโต้กับคู่สนทนา ได้อย่างเหมาะสม ให้ข้อมูล เกี่ยวกับ สิ่งของรอบ ๆ ตัวได้ อย่างเหมาะสม ออกเสียง คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม	33	20
5	Every Day	ต 1.1 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/4 ต 1.2 ป. 2/1, ป. 2/4 ต 2.1 ป. 2/1 ต 4.1 ป. 2/1	ฟังและพูดตอบโต้กับคู่สนทนา ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ให้ข้อมูลหรือบรรยายลักษณะ ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสม เรียนรู้ คำศัพท์ และออกเสียงประจำ คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง	34	15
6	Fun and Games	ต 1.1 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/3, ป. 2/4 ต 1.2 ป. 2/1, ป. 2/2, ป. 2/3, ป. 2/4 ต 1.3 ป. 2/1 ต 3.1 ป. 2/1 ต 4.1 ป. 2/1	ฟังและพูดตอบโต้กับคู่ สนทนาในสถานการณ์ที่ เกิดขึ้น ได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม ให้ข้อมูลหรือ บรรยายลักษณะของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม เรียนรู้คำศัพท์ และ ออกเสียงประจำคำศัพท์ได้ อย่างถูกต้อง	34	15
รวมเวลาทั้งสิ้น				200	100

ตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ โฟนิกร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่					
	1	2	3			
ด้านเนื้อหาสาระ						
1. คำศัพท์มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน	4	3	4	3.67	0.58	มาก
2. เนื้อหาคำศัพท์สามารถอ่านออกเสียงได้ กระชับ หรือไม่ยากจนเกินไป	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3. เนื้อหาและจำนวนคำศัพท์มีความเหมาะสมกับระยะเวลา	4	3	3	3.33	0.58	มาก
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน						
4. การจัดการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนมีความน่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4	4	3	3.67	0.58	มาก
5. การจัดการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนไม่ยาก และสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้จริง	4	4	4	4.00	0.00	มาก
6. การจัดการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียนและเป็นการทบทวนคำศัพท์ได้อีกด้วย	4	3	3	3.33	0.58	มาก
7. การใช้สื่อต่าง ๆ ร่วมกับวิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีมากยิ่งขึ้น	4	4	4	4.00	0.00	มาก
ด้านผลลัพธ์ของผู้เรียน						
8. วิธีการสอนคำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ได้ดีขึ้น	4	4	3	3.67	0.58	มาก
9. นักเรียนสามารถนำคำศัพท์ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	4	3	4	3.67	0.58	มาก
10. นักเรียนรู้สึกพึงพอใจและมีความสุขต่อการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	4	4	4	4.00	0.00	มาก
รวมเฉลี่ย				3.73	0.45	มาก

ตาราง 18 แสดงค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบการอ่านคำศัพท์สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ตัวชี้วัด/ ผลการเรียนรู้	คำศัพท์	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
			คนที่				
			1	2	3		
1	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	mango	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	orange	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	strawberry	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	papaya	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	apple	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	banana	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	pineapple	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	coconut	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	tree	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	three	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	knee	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	bee	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	arm	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	star	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	car	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	jar	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	moon	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	room	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	spoon	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	zoo	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	green	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	see	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	queen	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	heat	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	tea	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	big	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ตัวชี้วัด/ ผลการเรียนรู้	คำศัพท์	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
			คนที่				
			1	2	3		
27	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	pink	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	swim	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	frog	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	fox	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	cartoon	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	school	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	guava	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	durian	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	ออกเสียงสระประสมได้ถูกต้อง	cherry	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	lychee	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	kiwi	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	rambutan	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	avocado	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40	ออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง	watermelon	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 19 แสดงค่ารายการซื้อและค่าอำนาจจำแนกรายซื้อของแบบทดสอบการอ่านคำศัพท์โดย
วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถในการ
อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชื่อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ข้อสอบ
1. room	0.80	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
2. tea	0.75	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
3. strawberry	0.70	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
4. orange	0.75	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
5. kiwi	0.60	ใช้ได้	0.40	ใช้ได้	ใช้ได้
6. durian	0.75	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
7. moon	0.75	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
8. car	0.55	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
9. cartoon	0.50	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
10. pink	0.50	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
11. rambutan	0.55	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
12. knee	0.65	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
13. swim	0.55	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
14. banana	0.50	ใช้ได้	0.35	ใช้ได้	ใช้ได้
15. tree	0.50	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
16. arm	0.30	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
17. see	0.35	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
18. watermelon	0.55	ใช้ได้	0.25	ใช้ได้	ใช้ได้
19. star	0.40	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
20. coconut	0.50	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 20 แสดงสัดส่วนของคนอ่านถูก (p) สัดส่วนของคนอ่านผิด (q) ในแต่ละข้อของ
แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ อ่านถูก	จำนวนนักเรียนที่ อ่านผิด	p	q	pq
1	16	4	0.80	0.40	0.5
2	15	5	0.75	0.38	0.5
3	14	6	0.70	0.35	0.5
4	10	10	0.75	0.38	0.5
5	10	10	0.60	0.30	0.5
6	15	5	0.75	0.38	0.5
7	12	8	0.75	0.30	0.5
8	11	9	0.55	0.28	0.5
9	9	11	0.50	0.23	0.5
10	10	10	0.50	0.25	0.5
11	11	9	0.55	0.28	0.5
12	13	7	0.65	0.33	0.5
13	9	11	0.55	0.33	0.5
14	9	11	0.50	0.23	0.5
15	10	10	0.50	0.25	0.5
16	6	14	0.55	0.15	0.5
17	7	13	0.35	0.18	0.5
18	11	9	0.55	0.28	0.5
19	8	12	0.40	0.20	0.5
20	10	10	0.50	0.25	0.5
Kr.21 = 0.73					

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน
2. แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษ

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	รายวิชา ภาษาอังกฤษ(อ12101)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Stress on Fruits	เวลา 3 ชั่วโมง
สอนวันที่.....	ครูผู้สอน นางสาวเบญญาภา ธนกรธัญโชค

---

1. เป้าหมายการเรียนรู้

1.1 จุดประสงค์ปลายทาง

-ใช้ภาษาง่ายๆ สั้นๆ สร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (มฐ. ต 1.2 ป.2/1)

จุดประสงค์นำทาง

- 1) ฟังและพูดบอกข้อมูลของตนเองและสอบถามข้อมูลของผู้อื่นได้
- 2) เขียนประโยคสั้นๆได้

1.2 ทักษะกระบวนการเรียนรู้

- 1) กระบวนการสื่อสาร การฟัง การอ่าน
- 2) ทักษะการเชื่อมโยง

1.3 คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- 1) มีเชื่อมั่นในการใช้ภาษา
- 2) มีประสิทธิภาพในการสื่อความ
- 3) มีวินัย
- 4) มีจิตสาธารณะ

2. สาระการเรียนรู้

Function : Alphabet A – Z, stress on fruits

Language Item : What can you see ?

I can see a baNAna.

I can see a PINEapple.

I can see a paPAya.

etc.

: Fruit vocabularies; a banana, a pineapple, a papaya, an apple, a mango, an orange, a coconut, a strawberry, a guava, a durian, a cherry, a kiwi, a lychee, a rambutan, an avocado, a watermelon

3. ภาระงาน / ชิ้นงาน / การปฏิบัติ

การทำแบบฝึกหัด

การทดสอบการอ่าน

4. แนวทางการประเมิน

4.1 สิ่งที่ประเมิน

- ความเข้าใจในเสียงของแต่ละตัวอักษร คำ หรือ ประโยคถูกต้องตามหลักการอ่าน
- การออกเสียงตัวอักษร คำ หรือประโยค
- การเขียนคำ/ประโยค

4.2 วิธีการประเมิน

- ประเมินจากการอ่าน
- ประเมินจากชิ้นงาน

4.3 เครื่องมือประเมิน

-แบบทดสอบการอ่าน

-แบบสังเกต

4.4 แนวทางการให้คะแนน

การวัดและการประเมินผล	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) จดจำตัวอักษร A-Z ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเสียงหนัก เบาที่อยู่ในคำศัพท์	ตรวจจากการทำงาน	ใบงานเติมตัวอักษร A - Z ที่หายไป	ร้อยละ 60 ขึ้นไป ผ่าน
ด้านทักษะกระบวนการ(P) ออกเสียงคำศัพท์และการออกเสียงที่เน้นเสียงหนักเบาในคำศัพท์ได้	การสังเกตการอ่าน/พูดสนทนาในชั้นเรียน	แบบประเมินการพูด/อ่านออกเสียง	ร้อยละ 60 ขึ้นไป ผ่าน
ด้านคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน มีจิตสาธารณะ	การสังเกตการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ร้อยละ 60 ขึ้นไป ผ่าน

5. กิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน

ชั่วโมงที่ 1-2

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

1. ครูและนักเรียนกล่าวทักทายกันและพร้อมกันทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยเติมตัวอักษร A-Z ที่หายไป

2. ครูทบทวน A - Z โดยการร้องเพลง A B C นักเรียนร่วมกันร้องเพลง A B C

ขั้นที่ 2 สอน (Teach)

1. ครูตั้งถามให้กับนักเรียนนักเรียนว่า “What fruits do you like?”

ครูให้ดูภาพผลไม้และถามนักเรียนตามลำดับ ดังนี้

1. Do you like a baNana? (ครูชูภาพกล้วยแล้วให้นักเรียนพูดตาม)

2. Do you like an APple? (ครูชูภาพแอปเปิลแล้วให้นักเรียนพูดตาม)

3. Do you like a Coconut? (ครูชูภาพมะพร้าวแล้วให้นักเรียนพูดตาม)

2. ครูให้นักเรียนสังเกต การเน้นหนักเบาในประโยคคำถาม แล้วให้นักเรียนสะกดคำศัพท์ a banana, an apple, a coconut

ขั้นที่ 3 ฝึก (Practice)

1. ครูจับคู่ให้นักเรียนเพื่อทำกิจกรรมในห้องเรียน และอธิบายการทำกิจกรรมดังนี้ โดยครูมีกิจกรรม 2 กิจกรรม เริ่มจาก กิจกรรมแรก ครูจะเปิดแผ่นป้ายใน PowerPoint ตามตัวเลขที่และช่วยกันเลือกเปิดไปจนกระทั่ง มีกลุ่มที่ยกมือเพื่อตอบคำถามดังนี้

A: What can you see ?

B: I can see _____ . (นักเรียนตอบ)

คู่ที่ตอบถูกเป็นคู่แรก ได้ 1 คะแนน

กิจกรรมที่ 2 คือ “Jigsaws” โดยมีกติกาดังนี้

ครูให้สัญญาณด้วยการนับ 1-5 เป็นภาษาอังกฤษ และนักเรียนต้องรีบต่อจิ๊กซอว์รูปผลไม้ให้เร็วที่สุด คู่ที่ต่อถูกต้องและเร็วที่สุด จะเป็นผู้ชนะ และรับรางวัลจากครู

ชั่วโมงที่ 3**ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้ (Apply)**

ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ในหนังสือ Workbook หน้า 58 จับคู่รูปภาพและคำศัพท์ให้
ถูกต้อง

คำสั่ง จงทำเครื่องหมาย (x) ทับหน้าข้อที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

- A banana ในภาษาไทย แปลว่าอะไร
A) กล้วย 1 ลูก   B) มะละกอ 1 ลูก   C) ส้ม 1 ลูก
- ภาพส้ม 1 ลูก   What can you see ?
A) I can see an orange.
B) I can see a papaya.
C) I can see an apple.
- ภาพมะพร้าว 1 ลูก ในภาษาอังกฤษเรียกว่าอะไร
A) A coconut   B) A mango   C) A banana
เฉลย 1) A   2) A   3) A

ขั้นที่ 5 ประเมินผล (Assess)

- ก่อนเรียน
- ครูให้นักเรียนทำใบงานเติมตัวอักษร A - Z ที่หายไป ซึ่งสลับตัวอักษรกับแบบทดสอบ
  - ให้นักเรียนจับคู่ฝึกอ่านประโยค
A: What can you see ?
B: I can see _____.

6. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- ใบงานเติมตัวอักษร A - Z
- หนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Smart English 2 Student's Book ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หน้า 60-63
- หนังสือแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษ Smart English 2 Workbook ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หน้า 58 และ 65-66
- PowerPoint
- Jigsaws

7. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

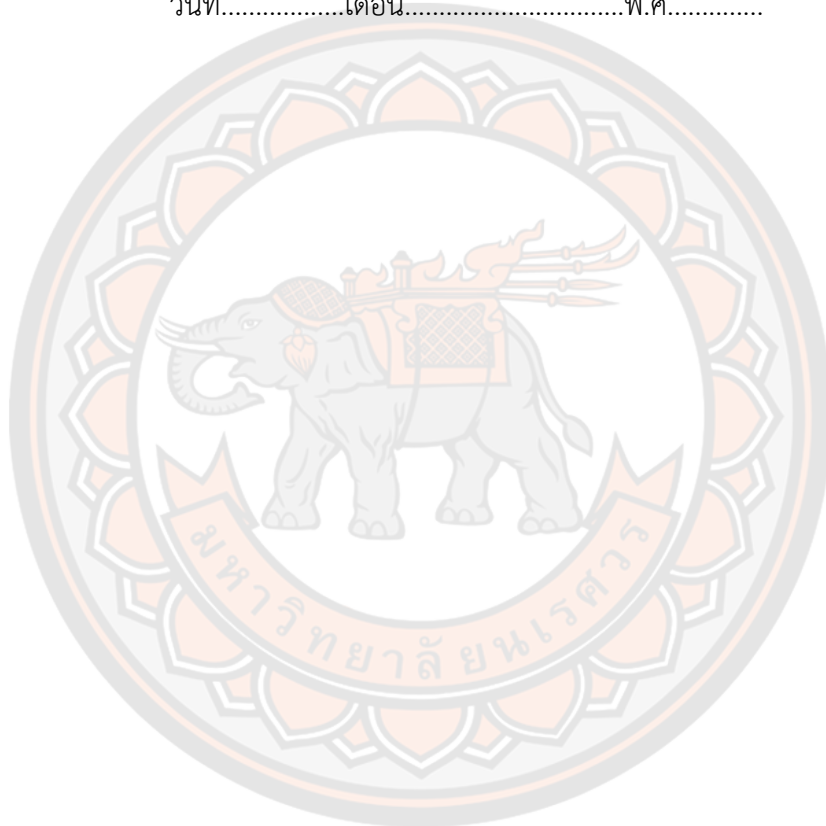
.....

8. ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ..... ผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

Unit 1 My ABC

เติมตัวอักษรที่หายไป

A		C	D		F
	H		J	K	
M		O			R
	T			W	
		Y			

a		c	d		f
	h		j	k	
m		o			q
	t			w	
		y			

เติมตัวอักษรที่หายไป

	B			E	
G		I			L
	N	O		Q	
S		U	V		
			Z		

	b			e	
g		i			l
	n	o		q	
s		u	v		
			z		

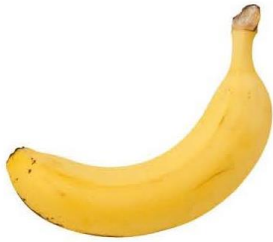

Unit 1 My ABC

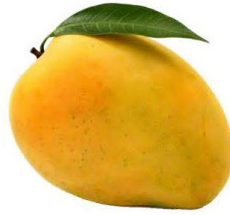
อ่านประโยคให้ถูกต้อง

A : What can you see ?

B : I can see _____.

a banana

a mango

an orange

a pineapple

a papaya

a coconut

an apple

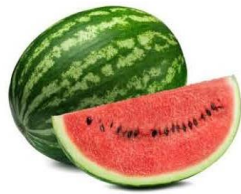
a strawberry

Unit 1 My ABC

อ่านประโยคให้ถูกต้อง

A : What can you see ?

B : I can see _ _ _ _ _ .

a watermelon

a guava

a rambutan

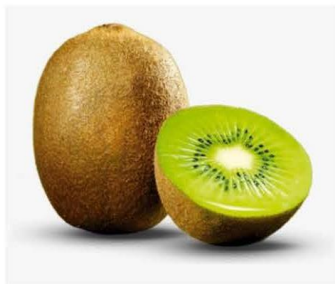
a lychee

a durian

a cherry

a kiwi

an avocado

แบบบันทึกผลการทดสอบการอ่าน/การพูดคำศัพท์และประโยค ด้านทักษะกระบวนการ (P)
 วิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน

เลขที่	คะแนน	สรุปการประเมิน	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			

เกณฑ์การให้คะแนน   อ่านถูกได้ 1 คะแนน อ่านผิดได้ 0 คะแนน
 อ่านถูกมากกว่า 10 ข้อ ผ่านร้อยละ 60

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียนแล้วใส่ ✓
ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับคะแนน

ที่	คุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1	ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนด้านความซื่อสัตย์			
2	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน มีความรับผิดชอบ			
3	ตั้งใจเรียน			
4	เอาใจใส่ในการเรียน และมีความเพียรพยายามในการเรียน			
5	เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ			
6	แลกเปลี่ยนความรู้ ด้วยวิธีการต่างๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน			
7	มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย			
8	อดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ			
9	พยายามแก้ไขปัญหาและปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นด้วยตนเอง			
10	อาสาทำงาน ช่วยคิด ช่วยทำ และแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น			
รวมคะแนน/ระดับคุณภาพ				

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม	คะแนนรวมตั้งแต่ 25 - 30	คะแนน
ระดับคุณภาพ ดี	คะแนนรวมตั้งแต่ 20 - 24	คะแนน
ระดับคุณภาพ ผ่าน	คะแนนรวมตั้งแต่ 15 - 19	คะแนน
ระดับคุณภาพ ไม่ผ่าน	คะแนนรวมตั้งแต่ 1 - 14	คะแนน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ก่อนเรียน

1. mango	11. knee
2. orange	12. bee
3. strawberry	13. arm
4. papaya	14. star
5. apple	15. car
6. banana	16. jar
7. pineapple	17. moon
8. coconut	18. room
9. tree	19. spoon
10. three	20. Zoo

แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์หลังเรียน

1. green	11. cartoon
2. see	12. school
3. queen	13. guava
4. heat	14. durian
5. tea	15. cherry
6. big	16. lychee
7. pink	17. kiwi
8. swim	18. rambutan
9. frog	19. avocado
10. fox	20. watermelon

แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์

1. room	11. rambutan
2. tea	12. knee
3. strawberry	13. swim
4. orange	14. banana
5. kiwi	15. tree
6. durian	16. arm
7. moon	17. see
8. car	18. watermelon
9. cartoon	19. star
10. pink	20. Coconut

แบบบันทึกคะแนนการอ่านคำศัพท์

ให้ครูทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
และใส่เครื่องหมาย ✗ คำที่นักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้อง 1 คำ
คือ 1 คะแนน นักเรียนอ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน

เลขที่	คำ																				รวม (20)	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
7																						
8																						
9																						
10																						
11																						
12																						
13																						
14																						
15																						
16																						
17																						
18																						
19																						
20																						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวเบญญาภา ธนกรรัฐโชค)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....